Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2271 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 21 august 1956

23 AUGUST

„Muncitori și muncitoare, ingineri și tehnicieni! Însușiți-vă tehnica nouă, metodele de muncă înaintate și experiența avansată a fruntașilor în producție! Ridicați-vă neîntrerupt calificarea profesională“

(Din chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 23 August 1956)

ANGAJAMENTELE AU FOST ÎNDEPLINITE

In cadrul adunărilor festive și a schimburilor de onoare consacrate măreței sărbători de la 23 August, oamenii muncii din întreprinderi și instituții raportează îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în întrecere.

La adunarea festivă care a avut loc luni după amiază la uzinele textile „7 Noiembrie“ din Capitală, tov. M. Segal, membru în biroul organizației de partid a uzinelor, vorbind despre însemnătatea zilei de 23 August, a înfățișat realizările cu care colectivul uzinelor întîmpină marea sărbătoare. De la începutul anului și pînă acum, textiliștii de la uzinele „7 Noiembrie“ au dat peste plan 156.000 m.p. țesături și 37.000 kg. fire de bumbac.

In primele 8 ore din ziua schimbului de onoare, metalurgiștii de la uzinele „Matyas Rakosi“ din Capitală au îndeplinit planul de producție în proporție de 149 la sută. Muncitorii și tehnicienii din secția turnătorie au obținut cele mai frumoase realizări.

Schimburi de onoare și adunări festive prin care oamenii muncii cinstesc aniversarea eliberării patriei au avut loc și la uzinele „Mao Țze-dun“, șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin“ din Bicaz, Industria Bumbacului A, precum și la alte numeroase întreprinderi din Capitală și din țară.

La uzinele „Nicolae Cristea“ din Galați în aceste zile se fac ultimele pregătiri ca în cinstea zilei de 23 August să fie pusă în funcțiune stația de gazogene a uzinei.

In fotografie: aspect de pe șantier.

Foto: AGERPRES

Reportaj fără cifre

„Asta-i cel puțin părerea mea: Cifrele n-au ce căuta într-un reportaj. Ele înlocuiesc prea ușor clipele de strădanie, de necaz și de bucurie ale oamenilor, gîndurile, febrilitatea mîinilor, siguranța mișcărilor, atenția ochilor, dorința acestor oameni de a se afirma în întrecere“.

Spusele secretarului organizației de bază U.T.M. pe uzină, de la uzinele metalurgice „Progresul“-Brăila, Gh. Iacob, m-au pus în încurcătură. Și cînd mă gîndesc la cabinetul tehnic, la biroul de normare, la planificare și preț de cost și în multe alte birouri, inclusiv contabilitate, pretutindeni mă așteptau cîte un pachețel de cifre...

Păcat!...

Uzina tineretului

Mai acum cîteva luni, directorul general al uzinei făcuse, cu prilejul unei consfătuiri de producție, o afirmație care i-a atras pe auditori: „Uzina noastră, a devenit o uzină a tineretului. De la acest tineret trebuie să pretindem azi mai mult“.

Comuniștii au avut o tresărire de mîndrie. Ei dăduseră tinerilor exemplul demn al muncii lor. Mulți „ucenici“ au întrecut pe cei care îi calificaseră. Spunea secretarul comitetului de partid, tovarășul Nicolae Neta: „Afirm cu curaj că tineri ca Ionel Perianu și Lucian Teodorescu sînt strungari neîntrecuți“.

Deocamdată două nume

...Tineretul uzinei a justificat încrederea comuniștilor. De curînd i s-a încredințat cel mai nou sector al uzinei: rotăria de vagoane. Aici munca cere o mare pricepere, o atenție deosebită, într-un cuvînt, o înaltă calificare. Majoritatea tinerilor de aci participă la cursurile de ridicare a calificării. Dorința de a învăța, de a stăpîni mașinile, procesul tehnologic, și, mai presus de toate, entuziasmul acestor tineri, îi va ajuta ca aceste greutăți să fie învinse. Deocamdată, pentru început au răsărit la rotăria de vagoane doi fruntași: Pompiliu Eftimie și Nicu Bucur.

Și încă unul

Inființată la sfîrșitul lunii trecute, fabrica de oxigen proprie e de o mare însemnătate în îndeplinirea planului. Ea alimentează toate sectoarele uzinei. Inainte se întîmpinau mari greutăți din cauza lipsei de oxigen necesar la sudura autogenă, la tăiatul fierului vechi pentru cuptorul de topire, la sudarea diferitelor piese etc. Printre lucrătorii acestei fabrici se afla și utemistul Nicolae Cristea. El a adus o contribuție însemnată la realizarea planului tinerei fabrici. Exact la jumătatea lui august planul lunar fusese deja îndeplinit și depășit chiar cu cîteva procente.

Un băiat lucrează în brigada de fete

Una din cele mai harnice brigăzi ale uzinei e cea a tinerelor fete miezuitoare, condusă de Marioara Mindroiu. Una din tinerele miezuitoare fiind plecată în concediu, brigada a primit în mijlocul ei pe tînărul Iani Malis. La început s-a simțit stingherit. Locul timidității l-a luat însă hotărîrea de a fi, cum spune el în glumă: „fruntașă“...

Intr-adevăr, a reușit. Brigada și-a depășit propriul ei angajament. Planul a fost îndeplinit cu o săptămînă mai devreme.

Tone întregi de oțel lichid

Cum a ajuns vestea la urechea tinerilor oțelari nimeni nu știe. Poate de fapt nici nu era un secret. In cinstea marii sărbători naționale a poporului nostru, un cuptor de turnat oțel avea să fie încredințat tineretului. Brigada tinerilor oțelari a primit cu bucurie, dar și cu seriozitate această veste. Ei s-au angajat să elaboreze pînă în ziua de 23 August 15 șarje rapide, 12 din ele au fost realizate pînă la 15 august. Lucrînd după metoda Matulineț, oțelarii au dat peste plan 8 tone de oțel lichid. In frunte e brigada condusă de Ionel Stoian.

Comanda de onoare

„Vă rugăm să fiți convinși, dragi constructori, că reperele indicate în scrisoarea adresată colectivului nostru, le veți avea în termenul fixat“ — așa începea răspunsul colectivului uzinei la scrisoarea deschisă a constructorilor laminorului de tablă subțire de la uzina „Cristea Nicolae“ din Galați, care hotărîseră să înscrie în angajamentul lor luat în cinstea marii sărbători darea în folosință a unei noi linii de laminoare.

In aceste zile, mașini mari de transport aleargă cu mare viteză pe șoseaua asfaltată dintre cele două orașe de pe marginea Dunării. Tinerii din toate sectoarele uzinei au dovedit o mare dragoste în respectarea angajamentului lor. Din întreaga comandă, numai realizarea agregatului pentru cuptorul de pachete nr. 2 a rămas în urmă. Se lucrează la el cu o mare febrilitate. O bătălie nemaiintîlnită la care participă 100 din cei mai buni tineri muncitori.

In locul cifrelor

Nu mi-a părut rău că am îndeplinit dorința secretarului comitetului. Am vizitat secțiile, pe oameni la locul lor de muncă, am văzut cîteva din clipele lor de strădanie, am încercat să ghicesc gîndurile lor, am urmărit iuțeala mîinilor și siguranța mișcărilor, atenția ochilor. Am văzut dorința acestor oameni de a fi în fruntea întrecerii. Avea dreptate secretarul. Erau imagini minunate, greu de cuprins în cîteva pagini. In această uzină lucrează peste o mie de utemiști. Și fiecare lucrător merită să te oprești asupra lui.

C. STOREȘTEANU

Vizita parlamentarilor maghiari

Membrii delegației Adunării de Stat a R. P. Ungare în frunte cu Ronai Sandor, președintele Adunării de Stat a R. P. Ungare care ne vizitează țara la invitația Marii Adunări Naționale a R.P.R au trecut duminică în cuprinsul Regiunii Autonome Maghiare.

Oaspeții sînt însoțiți de Tița Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale a R.P.R. și Ferenc Keleti, ambasadorul R. P. Ungare la București.

Insoțiți de tov. Andrei Bodor, vicepreședinte al Comitetului executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare, membrii delegației parlamentare maghiare și-au continuat călătoria prin orașele și satele regiunii. Peste tot, la Gheorghieni, Toplița, Ditrău, Reghin etc. oaspeții au fost primiți cu caldă prietenie.

Continuîndu-și vizitele în regiunea Autonomă Maghiară, membrii delegației parlamentare maghiare au sosit luni la amiază în orașul Tg. Mureș.

In centrul orașului, membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii: Paul Bugyi, președintele comitetului executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare, Ștefan Vargancsik, secretar al Comitetului P.M.R. al Regiunii Autonome Maghiare, Ștefan Radu, secretarul comitetului executiv al sfatului popular regional și Zoltan Szoverfi deputat în Marea Adunare Națională.

In cursul după-amiezii, parlamentarii maghiari s-au întîlnit cu membri ai comitetului executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare interesîndu-se de activitatea sfaturilor populare din Regiunea Autonomă Maghiară.

Seara, membrii delegației Adunării de Stat a R.P. Ungare au asistat la un spectacol dat de cele mai bune formații artistice de amatori din regiune.

(Agerpres)

Primul motor Diesel rapid a fost montat

Constructorii de autocamioane de la uzinele „Steagul Roșu“ din Orașul Stalin au terminat ieri montarea primului motor din lotul prototip al motorului Diesel rapid, îndeplinind astfel cu două zile înainte de termen angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August.

La realizarea într-un timp record a noului motor și-au dat concursul cei mai buni muncitori, tehnicieni și ingineri din uzine, precum și întreprinderi din țară, printre care uzinele „Vasile Tudose“ din Colibași, „Electroprecizia“ din Săcele, „I. C. Frimu“ din Sinaia și altele.

După ce va fi supus probelor de rodaj și după pregătirea procesului tehnologic noul motor va fi produs în serie.

Consfătuirea delegaților studenților din toate centrele universitare

In zilele de 18 și 19 august a avut loc la București, din inițiativa C.C. al U.T.M., o consfătuire a delegaților studenților din toate centrele universitare din R.P.R. cu următoarea ordine de zi:

Referat cu privire la constituirea Asociațiilor Studențești din R.P.R.

— Alegerea Comitetului de organizare a Asociațiilor Studențești din R.P.R

Dezbătînd principiile și sarcinile care stau la baza creării Asociațiilor studențești și stabilind măsurile necesare pentru constituirea lor, consfătuirea a ales un Comitet de organizare a Asociațiilor Studențești format din 43 de persoane.

Din comitetul de organizare al Asociațiilor Studențești ales de consfătuire fac parte următorii: Antolffy Andrei, Baroty Paul, Băleanu Rodica, Bejan Ion, Birlea Ștefan, Bozianu Teohari, Bertleff Erna, Caruso Suzana, Cernita Alexandru, Chiriță Constantin, Cișmaș Ion, Constantin Viorica, Cosma Maria, Cristescu Venera, Datcu Ion, Dumitru Lucilius, Dragu Elena, Feifer Iosif, Farcaș Magdalena, Iliescu Ion, Isac Stana, Jianu Emil, Lăzăroiu Alex., Mihăilescu Florica, Mihai Traian, Mustață Elena, Nichici Alexandru, Olteanu Doina, Patrichi Eugenia, Petrovici Maria, Petriceanu Gheorghe, Pirvu Romulus, Papp Eva, Soare Iosif, Soare Stan, Stoica Ioana, Schwartz Marcel, Teoreanu Ion, Turcu Aurel, Turbatu Apostol, Tache Gheorghe, Wolf Margareta, Zamfir Sorin.

In cadrul consfătuirii a fost prezentată și o informare cu privire la Congresul Mondial Studențesc ce va avea loc la Praga între 26 august-4 septembrie 1956.

Consfătuirea delegaților studenților din R.P.R. cheamă pe toți studenții Republicii Populare Romîne să se încadreze în Asociațiile Studențești ce vor lua ființă și să contribuie din toate puterile la dezvoltarea activității profesionale, științifice, cultural-artistice și sportive în universitățile și institutele de învățămînt superior din patria noastră.

•

In ziua de 19 august a avut loc prima ședință a Comitetului de organizare a Asociațiilor Studențești din R.P.R. care a ales un birou din care fac parte:

Iliescu Ion, președinte, Mihăilescu Florica, Baroty Paul, vicepreședinți, Teoreanu Ion, secretar, Constantin Viorica, Cosma Maria, Datcu Ion, Isac Stana, Jianu Emil, Mustață Elena, Papp Eva, Soare Stan, Tache Gheorghe, Turbatu Apostol, Zamfir Sorin, membri.

Referat cu privire la constituirea Asociațiilor studențești din R.P.R.

prezentat de tov. I. ILIESCU, secretar al C. C. al U. T. M.

Comitetul Central al U.T.M. m-a însărcinat să prezint în această consfătuire un referat privind activitatea viitoare a Asociațiilor Studențești din R.P.R., propuneri pe care să le supun dezbaterii Consfătuirii.

După cum vă e cunoscut, la 22 iunie a apărut Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților.

Această Hotărîre face o analiză profundă a activității studenților noștri, a activității organelor de stat și a organizațiilor obștești, a succeselor obținute și a lipsurilor existente încă în învățămîntul superior, arătînd în același timp și căile de înlăturare a acestor lipsuri.

In Hotărîre se apreciază în mod deosebit succesele obținute de studenți în creșterea simțului de răspundere față de însușirea temeinică a cunoștințelor teoretice și practice, în munca de cercetare științifică. De asemenea se subliniază creșterea participării la acțiuni obștești a studenților și intensificarea activității cultural-educative și sportive în institute și universități.

Hotărîrea arată însă că deși s-au obținut multe rezultate pozitive, există încă slăbiciuni și lipsuri în activitatea noastră, care trebuie înlăturate. Există încă un număr însemnat de corigenți și repetenți, sînt studenți care în mod sistematic nu-și îndeplinesc obligațiile ce le revin, pierzîndu-și cea mai mare parte din timp cu alte preocupări decît cu studiul.

Asemenea studenți, fără îndoială nu fac cinste institutelor și facultăților noastre. Atitudinea lor nu corespunde cu aceea a marii majorități a studenților, care se caracterizează prin conștiinciozitate în muncă, corectitudine și o ținută morală demnă.

Hotărîrea stabilește o seamă de măsuri importante pentru înlăturarea lipsurilor existente în învățămîntul superior.

Constatînd că existența în facultăți a prea multor organizații de masă pentru studenți a dus la suprapuneri de atribuții, la aglomerarea studenților cu multe ședințe, Hotărîrea stabilește să ia ființă pe institute sau facultăți asociații studențești din care să poată face parte toți studenții.

In afară de aceasta, Hotărîrea stabilește o seamă de măsuri importante cu privire la îmbunătățirea condițiilor de studiu și trai ale studenților ca și lărgirea bazei materiale pentru dezvoltarea și mai largă a activității culturale, artistice, sportive.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. a fost primită de studenții din țara noastră cu un deosebit entuziasm, pentru că ei văd manifestîndu-se încă o dată grija deosebită a partidului clasei muncitoare pentru viitoarea intelectualitate a țării noastre, grija părintească a partidului pentru condițiile materiale, culturale și de studiu ale studenților.

In continuare, vorbitorul a spus: Consfătuirea noastră de azi, a fost convocată din inițiativa Comitetului Central al U.T.M., pe baza indicațiilor Congresului al II-lea al U.T.M. cu scopul de a adopta — pe baza discuțiilor pe care le vom avea — un plan de măsuri practice organizatorice cu privire la crearea asociațiilor studențești. Inainte de a trece la expunerea propunerilor noastre în legătură cu măsurile practice ce urmează a fi luate aș dori să exprim cîteva considerațiuni cu privire la felul în care înțelege Comitetul Central al U.T.M., pe baza Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., rolul și sarcinile pe care trebuie să le aibă asociațiile studențești din R.P.R.

Asociațiile studențești sînt organizații profesionale și cu caracter cultural sportiv ale studenților din R.P.R. și au drept scop atragerea întregii mase a studenților în activitatea obștească, în organizarea unei participări active a studenților în activitatea profesională, în munca cercurilor științifice, în activitatea culturală, artistică și sportivă, la rezolvarea problemelor lor sociale.

Crearea asociațiilor studențești va trebui să reprezinte o contribuție însemnată la îmbunătățirea întregii activități din institutele noastre de învățămînt superior.

Comitetul Central al U.T.M. consideră ca o cinste sarcina pe care i-a încredințat-o partidul, prin Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., de a îndruma activitatea de zi cu zi a asociațiilor studențești. Insuflețiți de această încredere, utemiștii se vor strădui să fie în primele rînduri în munca de creare a asociațiilor studențești și în activitatea lor viitoare. Desfășurîndu-și activitatea sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn și sub îndrumarea de zi cu zi a organelor și organizațiilor U.T.M., asociațiile studențești vor trebui ca, alături de cadrele didactice, să dezvolte dragostea și interesul studenților pentru studiul aprofundat, pentru însușirea celor mai noi realizări ale științei și tehnicii din țara noastră, din Uniunea Sovietică, din țările de democrație populară și din alte țări.

O atenție deosebită va trebui să acordăm în munca asociațiilor dezvoltării activității științifice. Un bun specialist, un om cu un larg orizont științific și cultural nu poate fi format numai prin orele de curs.

Asociațiile studențești vor trebui să organizeze olimpiade și concursuri pe diferite teme științifice. In acest domeniu pentru asociații se deschide un cîmp larg de activitate.

Asociațiile studențești vor trebui să ajute îndeaproape catedrele de științe sociale în munca lor de propagare a concepției științifice despre lume — a ma-

(Continuare în pag. 2-a)

Pregătesc însilozarea porumbului

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Chemarea utemiștilor și tinerilor din G.A.S. Jimbolia, regiunea Timișoara, cu privire la însilozarea nutrețului, a produs un viu interes în rîndurile tinerilor din regiunea Iași. Din inițiativa Comitetului regional U.T.M. Iași, aproape o sută de tineri din toate raioanele regiunii au participat de curînd la o demonstrație practică de însilozare a nutrețului organizată la gospodăria colectivă „Flamura Roșie“ din comuna Tîrzii, raionul Huși. Tinerii participanți la această demonstrație — fruntași ai recoltelor bogate, tractoriști, crescători de animale, activiști — au ascultat la început un documentat referat în legătură cu însilozarea nutrețului, modul de hrănire a animalelor, amenajarea silozului etc., prezentat de către secția agricolă a Sfatului popular raional Huși.

După terminarea demonstrației practice utemiștii și tinerii din gospodăria colectivă Tîrzii s-au angajat să pornească cu tot elanul la însilozarea unor cantități sporite de furaje

★

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Numeroși tineri colectiviști, tehnicieni agronomi și zootehniști din gospodăriile agricole colective și de la punctele agricole ale raionului Brăila au participat zilele trecute la o interesantă demonstrație de însilozare a furajelor.

Vorbind la demonstrația practică de însilozare a porumbului organizată în gospodăria colectivă „6 Martie“ din comuna Scorțaru Vechi, inginerul Constantin Ștefănescu, delegatul sfatului popular raional, a arătat foloasele pe care le-au obținut anul trecut gospodăriile agricole colective Scorțaru Vechi, Urleasca, Valea Cînepei și altele în urma însilozării porumbului.

Participanții au asistat apoi la demonstrația practică de însilozare a porumbului și s-au angajat să pună în practică cele aflate la Scorțaru Vechi.

★

CLUJ (de la corespondentul nostru). — După ce au fost consultați specialiștii și conducerea gospodăriei, tinerii din G.A.S. Gherla au formulat un angajament, ca răspuns la chemarea tinerilor din G.A.S. Jimbolia, din inițiativa cărora a pornit acțiunea de însilozare a furajelor. La cererea tineretului, conducerea gospodăriei i-a încredințat însilozarea a 535 tone de porumb, capete decoletate de sfeclă și frunze de varză.

Pentru însilozarea cantității programate vor curăța două silozuri de beton și vor reamenaja alte 5 gropi simple. Sectorul mecanic va repara și pune în funcțiune două tocători mecanice. Experiența tinerilor care au lucrat și anul trecut la însilozarea nutrețurilor va fi extinsă prin organizarea unor consfătuiri

Primele zile ale întrecerii pentru îndeplinirea angajamentului au adus tinerilor din secția Dej și primele succese. Ei au însilozat pînă acum 8 tone de furaj.

Spectacol de gală cu formații artistice sătești

In cadrul fazei finale a celui de al IV-lea concurs pe țară al echipelor artistice ale căminelor culturale, caselor raionale de cultură și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective, luni seara a avut loc în sala Teatrului C.C.S. un spectacol de gală cu participarea unor formații artistice sătești fruntașe.

Au fost de față tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Șt. Voitec, Ghizela Vass, C. Doncea, St. Voicu, Aneta Marinescu, C. Prisnea, I. Mineu.

In sală se aflau de asemenea cunoscuți oameni ai artei și culturii, conducători ai unor instituții de artă din Capitală, reprezentanți ai marilor ansambluri artistice profesioniste, instructori artistici din căminele culturale, ziariști romîni și străini.

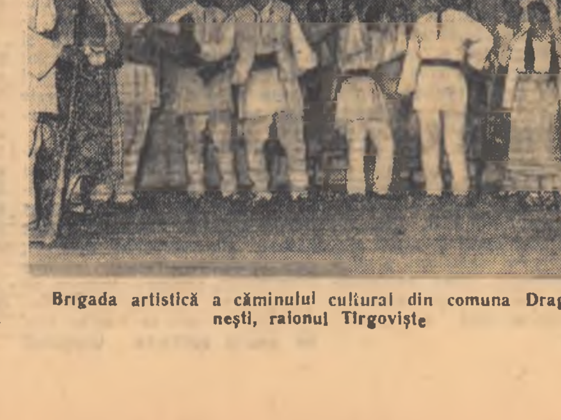
Erau de față șefi și reprezentanți ai unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Spectacolul a cuprins unele din cele mai reușite creații prezentate de formații artistice sătești în cadrul fazei finale a concursului.

Corurile caselor raionale de cultură din Lugoj și Tulcea, ale căminelor culturale din Leșu Ilvei, regiunea Cluj, Chizătău, regiunea Timișoara și Nocrich, regiunea Stalin, au realizat interpretări deosebite în care frumusețea vocilor se îmbină cu o minuțioasă șlefuire a armoniei și cu respectarea strictă a intonațiilor populare.

Echipele de dansuri au făcut încă odată dovada virtuozității lor, renumită azi în întreaga lume. Ritmul nestăvilit, cadența perfectă a pașilor, sincronismul mișcărilor sînt calități pe care echipele de dansuri ale căminelor culturale din Urzica, regiunea Craiova, Socol, regiunea Timișoara, Pădureți, regiunea Pitești, Rucăr, regiunea Stalin, Măgherani și Filea regiunea Autonomă Maghiară, Colonești, regiunea Bacău, Lăpugiul de Sus, regiunea Hunedoara le posedă din plin.

Arta interpretativă a acestor formații a cucerit asistența care le-a răsplătit cu vii aplauze.

Brigada artistică a căminului cultural din comuna Dragodănești, raionul Tîrgoviște

PRIMA LEGĂTURĂ...

— MOMENTE —

23 August 1956! Doisprezece ani de cînd m-am întîlnit cu partidul! Cînd au trecut? Aseară, după ce s-au culcat nevasta și copiii, am deschis sertarul în care păstrez fel de fel de lucrușoare ce-mi sînt atît de scumpe: chitanțe vechi de cotizații, bilete prin care sînt chemat la ședințe, tăieturi din ziare, insigne, banderole, afișe. Privindu-le, mi-am adus aminte de fiecare din acești ani, de fiecare zi aproape. Mi-am adus aminte mai ales de acel care eram în urmă cu doisprezece ani, l-am comparat cu cel de azi și m-am gîndit cu recunoștință la comuniștii care m-au ajutat pe drumul lung și de loc ușor, străbătut. Am rîs cu îngăduință de naivitățile mele, dar, în același timp, m-am simțit emoționat. Am pus întîi-o doară mîna pe creion și am scris niște amintiri. Iată-le.

★

Intr-una din primele zile ale clasei a șasea de liceu am venit la școală purtînd la reverul hainei o steluță roșie cu secera și ciocanul, dăruită de un ostaș sovietic la intrarea trupelor eliberatoare în București. Nu-mi amintesc care a fost motivul aparent de ceartă, dar știu că vreo doi colegi, fii de bogătași, s-au legat atunci de mine numai pentru că purtam steluța roșie. N-am întîrziat să le răspund cu furie și le-am strigat:

— Lasă c-o să vă arătăm noi vouă!

— Care voi, bă deșteptule?

— Noi... comuniștii, am sărit eu aprig dar apoi cît se poate de mirat de ideea ce-mi venise să spun aceasta, de efectul fulgerător al îndrăznelii mele: cei doi colegi mă lăsaseră într-o clipă în pace, plecînd care încotro. Atunci s-a apropiat Iosif Croitoru și m-a întrebat liniștit:

— De ce ai spus că ești comunist?

M-am uitat la el sfidător. Și i-am aruncat perfid, convins că-l dau gata:

— Ce, parcă nu știu că și tu ești comunist.

— Eu nu sînt comunist...

Am rămas descumpănit dar mi-am revenit repede! Ce, nu te-am văzut eu băgînd în ghiozdane niște afișe contra premilitariei? Cum nu ești comunist?

— Nu sînt comunist, de-abia învăț să fiu, răspunse el. Eram depășit, nu știam dacă-și bate joc de mine sau spune ceva prea greu de înțeles pentru capul meu. Deodată, ca să nu par inferior, am luat o hotărîre eroică:

— Uite, dacă-i așa, învață-mă și pe mine să fiu comunist. Cum se învață asta?

— Cum să se învețe, răspunse el netulburat, foarte interesat de propunerea mea dar în același timp degajat, din cărți..

— Aoleu... Și-aici-i cu cărți...

Cred că numai dezamăgirea profundă pe care a citit-o pe fața mea, l-a făcut pe el, băiatul atît de serios, să pufnească într-un rîs cu hohote. privindu-mă cum mă scărpinam în cap și fluieram încurcat.

— Da... și din cărți. Și se dau și examene. Ce te-ai speriat? Uite viteazul... se laudă că e comunist și cînd colo..

Așa a început prietenia, tovărășia noastră. La sfîrșitul cursurilor am plecat împreună, deși eu aveam alt drum, și Iosif a început să mă învețe „comunismul“. Mi-a vorbit despre Marx, despre „Manifestul comunist“, despre Lenin, Stalin, despre revoluția proletară.

— Ascultă, ți-am întrebat deodată, grăbit să nu uit ce-aveam de spus. Și cînd zici că va veni revoluția?

— Nu știu. O să ne anunțe însă din vreme; n-avea nici o grijă, zîmbi el de nerăbdarea mea

— Uite, am o propunere. Ce să mai așteptăm noi revoluția în toată țara. Hai s-o începem cît mai repede în școală, să-i dăm dracului pe burghezii noștri. După ce terminăm la noi vedem ce mai e de făcut și în alte părți.

— Și cum crezi că trebuie să începem, întrebă el străduindu-se să pară serios.

— Păi... la asta nu mă gîndisem așa că am rămas locului bălăbănind în mînă ghiozdanul.. păi primul lucru ar fi să... da...să începem așa... Prima măsură, nu le mai suflăm o iotă. Să vadă ei ce înseamnă să se pună rău cu poporul.

— Ei băiete, băiete, oftă bătrînește Iosif Croitoru luîndu-mă după gît ca un părinte, lucru care nu m-a supărat cituși de puțin. Ești naiv rău. Uite ce e. Fă rost de niște bani și ne întîlnim după masă la șase la ceas la Brătianu. Ce zici?

— S-a făcut, răspunsei mulțumit că treburile complicate care începuseră să-mi mișune prin creier se rezolvaseră atît de simplu. Acasă, am scos după prînz din pușculiță toată averea — vreo douăzeci și cinci de lei economisiți cu trudă prin neplata taxei la tramvai și dedicați complectării cu o retortă și niște eprubete a laboratorului de chimie cu care-mi terorizam familia și vecinii. Am plecat apoi la întîlnire.

Impreună cu tovarășul Iosif — așa-i spuneam din două în două minute numai pentru a auzi cît de nou și frumos sună aceste cuvinte: „tovarășul Iosif“ — am mers la primul sediu de partid al cărui prag l-am trecut în viața mea și mi-am umplut buzunarele cu broșuri, epuizîndu-mi toate economiile.

După ce am ieșit afară, Iosif a decretat întinzînd un deget în sus: Tovarășe Damian, prima sarcină în luptă împotriva burgheziei: citirea acestor cărți pînă într-o săptămînă.

Am citit însă chiar în noaptea aceea tot ce cumpărasem, adică o broșură despre bătălia de la Stalingrad, Constituția Sovietică, o cărticică despre Zoia Kosmodemianskaia, povestirea lui I. C. Vissarion „Cucurigu“ și altele. La ora șapte și jumătate mi-am luat ghiozdanul, am uitat intenționat să-mi pui în el pîinea cu salam pe care mi-o pregătise mama, și am plecat spre școală aproape sărind într-un picior. Alcătuisem un fel de cîntec pe care-l intonam în sinea mea și care suna cam așa. Zoia a fost partizan, utecist e Damian fasciștii au fost zdrobiți la Stalingrad, moarte speculanților.

★

— Tovarășe Iosif, dă-mi te rog o sarcină.

— Bine măi Damiane, nu ți-am spus că prima condiție ca să devii utecist e să te lași de mascării?

Tacere...

— Tovarășe Iosif dar ce vină am eu dacă n-am ce face?

— Cum n-ai ce face? Ai împrăștiat afișele contra lui Rădescu, ai vîndut cele douăzeci de „Scînteia tineretului“, ai citit treizeci de pagini din biografia lui Lenin?

— Da.

— Ascultă, îți rîzi de mine? Cînd ai făcut toate astea?

— Le-am făcut tovarășe, crede-mă! Doar n-am să mint organizația

— Dar, ia ascultă, ai rezolvat problemele la trigonometrie?

— N-am avut cînd, am avut altea sarcini!

— De-aia ceri tu sarcini, ca să nu înveți. Crezi că o să construim socialismul cu lozinci

B. DUMITRESCU

(Continuare în pag. 3-a)

Referat cu privire la constituirea Asociaţiilor studenţeşti din R. P. R.

prezentat de tovarăşul I. Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M.

(Urmare din pag. I-a)

terialismului dialectic, de combatere a teoriilor idealiste, mistice, retrograde, de combatere a influentelor ideologiei burgheze.

O grijă deosebită trebuie să acorde asociaţiile studenţeşti condiţiilor de studiu şi de viaţă ale studenţilor.

Asociaţiilor le revine sarcina de a urmări folosirea integrală a fondurilor puse la dispoziţie pentru nevoile de trai ale studenţilor organizînd controlul [illegible] la cantine şi cămine.

Asociaţiile vor participa, cu caracter consultativ, la acordarea burselor, se vor îngriji de trimiterea studenţilor la odihnă, de tabere şi asistenţa medicală. In felul acesta asociaţiile studenţeşti vor prelua, odată cu constituirea lor, atribuţiunile care reveneau organizaţiilor sindicale, acestea încetînd să mai existe după înfiinţarea asociaţiilor.

In legătură cu aceasta o atenţie deosebită va trebui să acordăm [illegible] cum studenţii îşi petrec timpul liber.

Există condiţii suficiente pentru organizarea manifestărilor culturale şi sportive care să atragă un număr mare de studenţi. Trebuie să ducem o astfel de muncă pentru ca fiecare student să se simtă atras spre a-şi petrece timpul liber [illegible] de tovarăşii săi de studiu.

Casele de cultură studenţeşti trebuie să devină un loc în care studenţii să vină cu plăcere. Va fi o cinste pentru asociaţiile studenţeşti să cuprindă în activitatea caselor de cultură un număr cît mai mare de tineri care să îndrăgească acest loc.

Asociaţiile vor prelua, după înfiinţarea lor, activităţile care se desfăşoară acum în cadrul A.R.L.U.S.-ului. Ele vor organiza popularizarea realizărilor tehnicii, ştiinţei, culturii şi artei din ţara socialismului, vor organiza schimb de corespondenţă şi materiale cu studenţii şi organizaţiile studenţeşti similare.

Dragostea pentru cultura fizică, specifică tineretului, trebuie să-şi găsească în cadrul asociaţiilor studenţeşti posibilităţi largi de afirmare.

Consiliul asociaţiilor studenţeşti din R.P.R. va prelua întreaga activitate sportivă ce se desfăşoară în cadrul asociaţiei „Ştiinţa", legînd-o de activitatea de masă ce se va desfăşura în colectivele sportive ale asociaţiilor. Cele mai bune elemente care se afirmă în colectivele asociaţiilor vor fi promovate în echipele reprezentative ale „Ştiinţei", pentru participarea în competiţii republicane şi internaţionale.

Odată cu înfiinţarea lor, asociaţiile vor prelua de asemenea unele activităţi ale A.V.S.A.P.-ului, incluzîndu-le în planul de activităţi sportive.

Asociaţiile studenţeşti vor întreţine relaţii cu organizaţiile studenţeşti de peste hotare, pe baza principiilor de egalitate în drepturi, pentru o mai bună cunoaş- [illegible]

Consiliul asociaţiilor studenţeşti din R.P.R. va reprezenta studenţii din ţara noastră în relaţiile internaţionale. Fără îndoială că acest consiliu va deveni membru al Uniunii Internaţionale a Studenţilor, a cărei membră este în momentul de faţă secţia de studenţi a C.C. al U.T.M.

In continuarea referatului, tov. I. Iliescu a arătat: Pe baza Hotărîrii [illegible] U.T.M., Comitetul Central al U.T.M. va depune toate eforturile în mobilizarea organizaţiilor sale din învăţămîntul superior şi a tuturor utemiştilor, în vederea sprijinirii constituirii asociaţiilor studenţeşti şi a întăririi lor continue.

Insuşindu-şi critica făcută de partid şi luptînd pentru lichidarea lipsurilor semnalate de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Comitetul Central al U.T.M., toate organele şi organizaţiile U.T.M. vor lupta pentru ridicarea la un nivel mai înalt a muncii U.T.M.-ului în rîndul studenţilor, pentru îmbunătăţirea muncii politico-educative.

Trecînd mai departe la prezentarea propunerilor C.C. al U.T.M. în legătură cu unele măsuri necesare pentru aplicarea în viaţă a sarcinilor de constituire a asociaţiilor studenţeşti, tov. Ion Iliescu propune ca pînă la constituirea lor să fie ales un Comitet de organizare a asociaţiilor studenţeşti, care să se ocupe de organizarea, popularizarea în masa studenţimii a Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. şi pregătească Proiectul de statut al asociaţiilor studenţeşti, trecînd imediat după începerea anului şcolar la luarea de măsuri pentru organizarea asociaţiilor studenţeşti pe facultăţi sau institute. De asemenea, comitetul de organizare să asigure apariţia unei reviste lunare studenţeşti şi să convoace conferinţa pe ţară a studenţilor, asigurînd toate măsurile organizatorice necesare.

In ultima parte a raportului, vorbitorul s-a ocupat de cîteva probleme organizatorice arătînd printre altele că este necesar ca comitetul de organizare să numească comisii orăşeneşti de organizare a asociaţiilor studenţeşti, în frunte cu un preşedinte şi un secretar, în centrele universitare unde există două sau mai multe institute de învăţămînt superior.

Comisia orăşenească de organizare va numi pentru fiecare institut şi pentru fiecare facultate — iar acolo unde va fi nevoie şi pentru fiecare an de studiu — cîte un împuternicit al său.

Imputerniciţii pe institute şi facultăţi şi cei pe oraş, cu sprijinul organizaţiilor U.T.M. şi al organizaţiei sindicale, vor antrena în jurul lor un număr de studenţi care să-i ajute în îndeplinirea sarcinilor.

Sarcina comisiilor de organizare şi a împuterniciţilor pe insti- [illegible]

Comisiile de organizare vor trebui să treacă de îndată după începerea anului universitar la efectuarea înscrierii de membri în asociaţii, astfel ca la începutul lunii octombrie să fie posibilă începerea alegerii organelor de conducere.

Trebuie dusă o astfel de muncă ca înscrierea în asociaţie să nu fie un act formal, [illegible] activitate profesională şi obştească.

Inscrierea în asociaţii se va face prin completarea individuală a unei adeziuni ce se va remite studenţilor de către împuterniciţii pe institut sau facultate.

După efectuarea înscrierii membrilor în asociaţie, comisiile orăşeneşti, prin împuterniciţii din institute şi facultăţi, vor trece la convocarea de adunări sau conferinţe ale studenţilor pentru constituirea asociaţiilor şi alegerea organelor de conducere ale acestora.

Odată cu constituirea asociaţiilor studenţeşti pe facultăţi sau institute, acestea vor trece de îndată la preluarea tuturor atribuţiunilor fostelor organizaţii sindicale. Pînă atunci, organele sindicale din universităţi şi institute vor continua să-şi îndeplinească atribuţiunile.

In continuare s-au propus cîteva norme, care să stea la baza creării asociaţiilor şi alegerea organelor de conducere.

Este necesar să se constituie asociaţii studenţeşti pe facultăţi sau institute pe baza indicaţiilor ce se vor da de către comitetul de organizare. In universităţi şi institute politehnice sau institute cu caracter eterogen [illegible]

In acest caz, pe institut sau universitate va exista un Consiliu al asociaţiilor studenţeşti, care va coordona şi va conduce activitatea asociaţiilor din facultăţile universităţii sau institutului respectiv. In institutele cu o singură facultate [illegible], asociaţiile studenţeşti vor fi pe institut, [illegible] studenţii din toate facultăţile institutului respectiv într-o singură asociaţie.

Asociaţia studenţească se consideră constituită, după ce a avut loc adunarea generală sau conferinţa asociaţiei şi s-a ales consiliul asociaţiei pe facultate sau institut.

Alegerile organelor de conducere încep cu alegerea consiliului asociaţiei studenţeşti pe facultate sau institut în cadrul adunării generale sau a conferinţei pe facultate sau institut. In cazul conferinţei, atît pe facultate cît şi pe institut, delegaţii se aleg în adunări de an, pe baza unor norme de reprezentare fixate de comisia de organizare orăşenească. [illegible] consiliul asociaţiei [illegible] institut se [illegible] în funcţie de numărul membrilor asociaţiei. Consiliul alege dintre membrii săi un preşedinte, un secretar şi un casier. Ceilalţi membri primesc diverse însărcinări pe probleme.

Pentru buna desfăşurare a muncii asociaţiilor pe facultate, în fiecare an de studiu va fi ales cîte un delegat, care va reprezenta pe studenţii din anul respectiv faţă de organele superioare ale asociaţiei şi va asigura mobilizarea lor în activitatea asociaţiei, la îndeplinirea scopului lor. De asemenea în fiecare grupă de studiu se va alege cîte un delegat care se va ocupa de problemele muncii asociaţiei studenţeşti. Alegerile delegaţilor de an şi de grupă vor avea loc după alegerea consiliului asociaţiei şi vor fi organizate de către consiliu. In institutele unde vor fi asociaţii pe institut, se va alege de asemenea pentru fiecare facultate cîte un delegat.

Pentru coordonarea şi conducerea muncii asociaţiilor studenţeşti dintr-o universitate sau institut, unde sînt asociaţii pe facultăţi, se alege un consiliu al asociaţiilor studenţeşti din universitatea sau institutul respectiv. Alegerea acestuia se face în conferinţa pe institut. Consiliul alege dintre membrii săi un preşedinte, un secretar şi un casier.

In oraşele unde există două sau mai multe institute de învăţămînt superior, pentru coordonarea şi conducerea activităţii asociaţiilor studenţeşti din oraşul respectiv, se alege un consiliu orăşenesc al asociaţiilor studenţeşti. Alegerea acestuia se face în conferinţa orăşenească la care iau parte delegaţi ai institutelor de învăţămînt superior din oraşul respectiv [illegible] sau adu- [illegible]

Activitatea tuturor asociaţiilor studenţeşti din ţară va fi condusă de un Consiliu al asociaţiilor studenţeşti din R.P.R., care se va alege în conferinţa pe ţară a studenţilor.

In încheiere, vorbitorul a spus: Asociaţiile studenţeşti din R.P.R vor fi organizaţii democratice ale studenţilor şi se vor conduce după principii organizatorice democratice, care să asigure respectarea drepturilor şi îndatoririlor membrilor şi unitatea asociaţiilor studenţeşti.

Să obţinem în noul an universitar succese şi mai mari în munca de învăţămînt şi în cea culturală şi sportivă. Să creştem o generaţie de specialişti cu o înaltă calificare educată în spiritul patriotismului socialist, în spiritul patriotismului şi al internaţionalismului proletar, al devotamentului faţă de partid şi popor, faţă de statul democrat-popular.

Batozele NU MERG CHIAR... DIN PLIN

— Alo, Direcţia agricolă Iaşi? Vă comunicăm că toate cele 42 de batoze ale S.M.T.-ului Podu Iloaiei merg din plin...

Ion Corban, din colectivul de conducere al S.M.T.-ului, schiţează un zîmbet larg de mulţumire, satisfăcut pesemne că lui i-a revenit cinstea să anunţe această veste.

Aşadar, batozele treieră din plin. Şi, bazaţi pe această indicaţie valoroasă, ne-am aflat drum spre comuna Erbiceni, cocoţată sus, tocmai pe dealurile din vecinătatea localităţii Podu Iloaiei.

Iată prima arie din satul Spinoasa. In jurul stogurilor aliniate pe două şiruri forfotesc oameni şi care încărcate, conturînd imaginea unui tablou viu. Dar... în contrast izbitor cu această imagine, batoza stă înţepenită...

— N-aţi văzut pe drum o căruţă cu două butoaie?

In loc de obişnuitul „noroc tovarăşe", Gh. Moise, delegatul de batoză, ne întîmpină cu aceste vorbe, rostite cu neliniştе în glas. In numai cîteva minute ne pune la curent cu întreaga situaţie. S-a terminat combustibilul, iar tractoristul Vasile Anuţă s-a „repezit" pînă la punctul de alimentare al brigăzii a şasea şi este aşteptat să sosească. Clipele se scurg cu greu şi aşteptarea devine tot mai apăsătoare. Iată că se zăreşte căruţa. S-a oprit la marginea ariei şi din ea coboară Vasile Anuţă. Are fruntea îmbrobonată de sudoare şi scrişneşte din dinţi.

— N-am adus combustibil. Şi, amărît, scapă printre dinţi o sudalmă. La punctul de alimentare n-a găsit pe nimeni. Pe pontatorul alimentator Vasile Cojocaru ia-l de unde nu-i. Şi ieri, înainte de a se termina combustibilul, a fost căutat şi n-a fost de găsit. Şi aşa, din această pricină, batoza stă înţepenită.

Am strîns mîna oamenilor de la arie şi am plecat. Pe drum ne-am amintit de cuvintele lui Ion Corban: „la noi, cele 42 de batoze merg din..."

...Am ajuns la o altă arie, cea din Totoeşti. Recolta de pe 200 hectare stă adunată aici în stoguri de aproape o săptămînă. De cinci zile au sosit tractorul şi batoza. Ele au fost instalate cu grijă, întreaga arie este utilată cu cele trebuincioase, dar de treierat nu se treieră.

Motivul?

Am umblat, ce-i drept, cam mult pînă să aflu motivul. De la delegatul de batoză am aflat doar că secretarul Sfatului popular comunal Erbiceni, Maria Sandu, este aşteptată de cîteva zile să vină la arie, să încheie procesul-verbal de punere în funcţiune a batozei...

Am colindat toate uliţele comunei Erbiceni căutînd-o pe Maria Sandu. In sfîrşit, am dat de ea.

— Tovarăşă secretară, oamenii te aşteaptă la arie ca să pornească treierişul.

Secretara începu a se tîngui:

— Nu ştiu ce să fac. Preşedintele a plecat la o şcoală iar eu nu găsesc... instrucţiunile de funcţionare a ariilor.

In faţa acestui argument „puternic" şi „convingător" am rămas descumpăniţi şi fără glas... Orice comentarii erau, de altfel, de prisos.

După ce am vizitat ariile de la Spinoasa şi Totoeşti ne-am făcut o idee asupra „mersului" treierişului în comuna Erbiceni. Faptul că atît pontatorul Vasile Cojocaru, din a cărui vină batozele nu sînt alimentate la timp cu combustibil, cît şi faptul că instrucţiunile de funcţionare a ariilor nu sînt de găsit, denotă că în comuna Erbiceni miroase a neglijenţă, a nepăsare şi lipsă de răspundere.

Seara am făcut calea întoarsă către Podu Iloaie şi ne-am oprit la S.M.T.

— Ştiţi, tovarăşe Corban, batozele din comuna Erbiceni nu merg chiar... din plin?

Omul, stupefiat la auzul acestor cuvinte, reuşi totuşi să îngîne:

— Ei, asta-i!...

I. AGHINEI

Oaspeţi de peste hotare

Consiliul Central al Sindicatelor şi Comitetele Centrale ale Sindicatelor au invitat mai multe delegaţii de oameni ai muncii de peste hotare să ne viziteze ţara cu prilejul zilei de 23 August 1956.

Pînă acum au sosit: din Anglia — Hilary Norwood, profesor din Bexley Heath şi Charles Evans Samuel, director de şcoală din Treborbert Glam; din Austria — Iosef Sturm, membru în prezidiul sindicatului P.T.T.; din Belgia — Brohee Aimable, miner din Hormo şi Ista Louis Joseph, miner din Seraing; din Franţa — minerii Cristian Gales şi Aimé Cathala, zidarul Germain Maro Rey, funcţionarul Michele Louise Brochon, muncitorul René Georges Dubois, muncitorii feroviari Guy Subreville, Maurice Lalin, Yvonne Subercaza, precum şi o delegaţie de profesori alcătuită din Michel Delaitre, profesor din Reims, Philippe Rabier, profesor la Colegiul Tehnic Viraflay, Jacques-Pierre Maury, profesor din învăţămîntul tehnic şi Jacques Germain, Marcel Cler, directorul Internatului Saint-Germain en Laye. Din Italia au sosit Donato Soldani, profesor din Bari, Lucia Mercurelli, profesor din Roma, Fernanda Serafini in Gallo, profesor din Cuneo şi Ines Pisoni, activistă sindicală. Din Mexic a sosit Hilario Miromontes, activist sindical; din Sudanul Francez au venit Lamino Sew şi Aissata Sew, activişti sindicali, iar din R.D. Vietnam au venit Nguyen Trong Cip, secretar al Confederaţiei Generale a Muncii, Pham Tin, şeful Biroului de legătură internaţională a Confederaţiei Generale a Muncii din R.D. Vietnam, Nguyen duc Khoi, director al Serviciului Sănătăţii din Hanoi, Nguyen Chin-Lien, director adjunct al Şcolii de cadre sindicale, Nguyen thi Cheng, muncitoare la Poşta din Hanoi, şi Phan bà Lam, muncitor portuar din Haiohong.

(Agerpres)

ACTUALITATEA pe scurt

Convorbire telefonică cu Viena

Ca de obicei, sala de aşteptare a palatului telefoanelor din Arad e liniştită. Deodată vocea telefonistei de cabină anunţă:

— Cabina trei. Aveţi legătură cu Viena.

Patru persoane s-au repezit spre cabină şi rînd pe rînd vorbesc emoţionaţi cu cel drag, aflat departe.

— Allo Iohan? Allo Iohan. Servus! Eu sînt Sofia. Soţia ta. Ce faci? Cînd vii?

Fruntea îi era plină de broboane de sudoare, iar în vreme ce întreba insistent „cînd vii? cînd vii?" din ochi îi cădeau lacrimi...

— Tată, eu sînt Toni. M-am făcut mare. Mi-e dor să te văd. Sînt 13 ani de cînd nu ne-am văzut. Mi-e tare dor de tine tată. Vino mai iute acasă.

— Ce faci Iohan? Aici cumnata ta Eva. Am venit să-ţi aud glasul. Mai bucuroasă aş fi să te văd din nou la casa ta. Nu ţi-e dor de copiii tăi, de soţie, de rude, de patrie? Cînd să te-aşteptăm la Curtici? Uite vrea să-ţi vorbească şi cumnatul Iosif Schwartz.

— Servus Iohane. Invaţă şi tu de la mine. M-am săturat de pribegie. Din noiembrie anul trecut am părăsit Salzburgul şi am venit acasă. Stau la Vladimirescu în comună şi lucrez la fabrica de încălţăminte şi calapoade „Libertatea" din Arad. Vino acasă că va fi bine. Te aştept. N-avea grijă. De lucru găseşti unde vrei. Indeamnă-l să vină şi pe...

V-am relatat un fapt divers, devenit firesc pentru operatoarele de la centrala telefonică a Aradului. Zilnic, pe calea firului telefonic se obţin legături cu cei dragi aflaţi departe de patrie, pe care i-a cuprins dorul fierbinte al întoarcerii din pribegie: Berlin, Viena, Linz, Salzburg, Paris. Iată oraşe pe care operatoarele le trec pe fişele de comandă.

CONSTANTIN BUCUR
VICTOR MUREŞAN

Vida Geza pregăteşte o nouă sculptură

Curiozitatea ne-a purtat paşii pe „şantierul" sculptorului Vida Gheza, laureat al Premiului de Stat. In prezent sculptorul creează o lucrare intitulată: „Partizanii din Maramureş", lucrare inspirată din lupta locuitorilor meleagurilor maramureşene împotriva jugului fascist.

Lucrarea sculptorului Vida Gheza, pătrunsă de un profund conţinut patriotic va reprezenta un grup de ţărani romîni stînd de vorbă cu un partizan sovietic. Este ştiut că în 1943, în Maramureş, au fost paraşutate două grupuri de partizani sovietici avînd ca scop mobilizarea [illegible] romîni şi ucraineni în lupta împotriva fascismului. In vederea realizării lucrării, pictorul a început documentarea cu vreun an de zile în urmă. Actualmente el lucrează cu intensitate. După toate probabilităţile opera va fi terminată în toamna anului acesta.

E. SZILAGHI

O veste bună

De la fabrica de penicilină din Iaşi au sosit noi veşti. De astădată însă ele nu vorbesc despre cercetările şi rezultatele obţinute în laboratoare sau în secţiile de fabricaţie. Vestea aceasta ne vorbeşte nu despre munca celor de la „penicilină" ci despre viaţa lor. Dar, fără să exagerăm, viaţa multor dintre ei s-a schimbat îmbucurător. Zilele acestea, primul grup de muncitori cu familii s-au mutat în apartamentele spaţioase şi confortabile ale blocurilor ce formează noul cvartal din parcul Păcurari. In transonul I din blocul II s-au instalat 14 familii printre care mecanicul şef Mateescu, inginer Timcu Gheorghe, Alexandru Buzilă, H. Voronca, maistrul Halaş, de la staţia de pompe, tînărul Iuliu Moldoveanu şi alţii. Incă înainte de a se muta tînăra Elena Buzilă, muncitoare la ambalaj, a vizitat împreună cu părinţii locuinţa. A găsit-o pe plac: trei camere mari de locuit, bucătărie, cămară, baie, un vestibul şi o minunată terasă unde tînăra fată a găsit un loc liniştit pentru lectură. Loc este chiar şi pentru o nouă familie, dar Elena nu s-a hotărît încă...

In celălalt tronson, un alt grup de muncitori s-au stabilit deja în noile apartamente. In curînd, pe măsură ce se vor amenaja cele nouă blocuri din cvartal, alţi oameni ai muncii din Iaşi vor intra în locuinţe noi.

G. P.

In fotografie: blocul salariaţilor de la fabrica de penicilină. Incă puţin şi tot blocul va fi dat în folosinţă.

Momente din pregătirea şi înfăptuirea insurecţiei armate de la 23 August 1944

Am vrea ca în acest articol de ziar — care nu-şi propune o relatare largă a problemelor şi evenimentelor legate de înfăptuirea lui 23 August 1944 — să desprindem cîteva fapte, date, momente menite să oglindească participarea largă a maselor populare la pregătirea măreţului act care s-a transformat într-o sărbătoare naţională a poporului nostru.

...In memoria poporului nostru stăruie încă amintirea anilor întunecaţi ai criminalului război antisovietic. Tîrînd ţara în agresiunea odioasă, clica antonesciană a aruncat poporul muncitor în grele suferinţe. In timp ce trădătorii poporului romîn mînau sute de mii de oameni la moarte pentru interesele clicii hitleriste, trimiteau în Germania petrolul şi grîul romînesc, situaţia maselor populare se agrava din ce în ce mai mult. Intreprinderile erau militarizate. Printr-un decret al guvernului, ziua de muncă se fixa la 10 ore iar comandanţii militari şi inspectorii de muncă aveau dreptul s-o prelungească la 12 ore şi să suspende odihna în zilele de duminică şi sărbători legale. Costul vieţii în Bucureşti a ajuns în 1941 aproximativ la 330% faţă de 1933 la alimente, şi 332% la îmbrăcăminte, încălţăminte, confecţii. Iar în decembrie 1942, costul vieţii ajunge deja la 611,5% faţă de 1933 la alimente şi la 641,2% la îmbrăcăminte şi celelalte.

Nu era mai bună nici situaţia ţărănimii muncitoare. Ea era silită să cultive nu ceea ce era necesar pieţii interne, ci culturile care erau necesare economiei germane. Puterea de cumpărare a agricultorilor a ajuns în decembrie 1942 la 39,4% faţă de 1929.

Războiul, teroarea fascistă sîngeroasă, înrăutăţirea serioasă a stării materiale stîrneau o vie nemulţumire în rîndurile poporului. Singurul partid care de la început a arătat clar poporului romîn calea ce trebuie s-o urmeze, aşezîndu-se în fruntea luptei împotriva războiului criminal, a fost Partidul Comunist Romîn.

Partidul Comunist Romîn lupta consecvent pentru făurirea unui larg front patriotic antihitlerist şi chema masele populare să se ridice împotriva ocupanţilor hitlerişti şi a clicii antonesciene.

Proletariatul, condus de partidul său de avangardă a stat tot timpul în fruntea luptei poporului nostru împotriva jugului fascist. In fabrici şi uzine au fost organizate grupe de sabotaj care loveau în producţia de război a fasciştilor. La Reşiţa, de pildă, a fost scoasă din funcţiune o centrală electrică. Multe avioane I.A.R. nu puteau fi utilizate pe front. S-au produs explozii la Arsenalul Armatei din Tîrgovişte, în toamna anului 1942 au fost aruncate în aer la Giurgiu 4 tancuri petroliere care urmau să plece în Germania. O amploare mare a luat sabotajul în industria petroliferă — cea mai importantă pentru maşina de război hitleristă. Comunicatul de război al Biroului Informativ Sovietic, din ziua de 13 noiembrie 1941, releva că datorită actelor de sabotaj efectuate în exploatările petrolifere şi în rafinării, armata germană primea în acea vreme produse petrolifere cu 15—20% mai puţin decît trebuia să primească.

S-au întreprins şi acţiuni de masă. In ianuarie 1942, 12 000 de mineri din Petroşani au încetat lucrul.

Ţărănimea îşi manifesta şi ea ura împotriva hitlerismului luînd parte din ce în ce mai activă la lupta antifascistă. Ţăranii se ridicau împotriva rechiziţiilor, ascundeau cerealele şi vitele, refuzau să plătească impozitele, ajutau pe cei nesupuşi la încorporare sau pe cei care părăseau frontul. La Curtici ţăranii au atacat trenuri cu cereale şi alimente destinate Germaniei, spărgînd vagoanele. La 15 aprilie 1943 un învăţător dintr-un sat scria redacţiei ziarului „Romînia Liberă": „Ne-am hotărît să nu mai dăm nimic. Nici un bob de grîu nu va mai pleca din sat. Totul va fi ascuns. Vrem să mănînce copiii noştri şi nu nemţii ucigaşi care au cotropit toate ţările..." In unele locuri, ca de pildă, în Delta Dunării, ţăranii au sabotat concentrările pentru detaşamentele de lucru. Intr-o serie de localităţi ţăranii au trecut în mod direct la acţiuni împotriva trupelor hitleriste — cum a fost cazul în comuna Alexeni, unde locuitorii l-au bătut pe soldaţii hitlerişti, cantonaţi în localitate.

In lupta împotriva războiului hitlerist se ridicau numeroşi soldaţi şi ofiţeri. Incă din primele luni ale războiului: soldaţii se predau în mare număr Armatei Sovietice. Astfel, în luptele de la Odesa o întreagă unitate romînească după ce s-a predat armatelor sovietice a cerut comandamentului sovietic să-i permită să participe la lupta împotriva hitleriştilor. De foarte multe ori cei chemaţi sub arme nu se prezentau. Un plutonier major din fostul judeţ Muscel arăta că la 700 de ordine de chemare emise acolo n-au răspuns nici jumătate.

Din ce în ce mai puternic creştea lupta maselor populare împotriva războiului antisovietic. Şi în rîndurile celor ce se ridicau la luptă împotriva hitleriştilor, tineretul ocupa un loc de frunte. Din rîndurile tineretului educat de U.T.C. s-au ridicat mulţi tineri care, luptînd cu abnegaţie şi devotament pentru cauza poporului au înscris prin lupta şi jertfa lor nepieritoare pagini de glorie şi eroism.. Tineretul patriei noastre, întregul nostru popor păstrează o vie amintire utecişţilor Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Justin Georgescu, Bernat Andrei şi alţii care au murit eroic în lupta împotriva fascismului şi a războiului antisovietic, pentru eliberarea patriei noastre.

...In 1943 a fost creat Frontul patriotic antihitlerist, format din P.C.R., Frontul Plugarilor, Uniunea Patrioţilor, Partidul Ţărănesc Socialist, Mados-ul. Partidele „istorice" refuzau să ia parte la lupta activă împotriva fascismului.

La începutul anului 1944, în urma victoriilor hotărîtoare ale armatelor sovietice care se apropiau de hotarele ţării noastre zdrobind armatele fasciste, lupta împotriva dictaturii lui Antonescu şi a cotropitorilor hitlerişti a luat un nou avînt. In această perioadă s-au creat condiţiile favorabile pentru crearea Frontului unic muncitoresc pentru care P.C.R. nu încetase de a lupta. Partidul Comunist Romîn a arătat că închegarea Frontului unic al clasei muncitoare este una din condiţiile primordiale pentru crearea unei largi coaliţii antifasciste. In decursul războiului numeroşi membri de rînd ai P.S.D. s-au convins de necesitatea unităţii clasei muncitoare. Alcătuirea la sfîrşitul lunii aprilie 1944 a Frontului Unic Muncitoresc, acest prim pas pe calea lichidării scizunii mişcării muncitoreşti, a dat un nou avînt luptei antifasciste. Manifestul de 1 Mai 1944 al Frontului unic chema la luptă pentru doborîrea dictaturii antonesciene, pentru independenţă naţională, împotriva războiului antisovietic.

In aceste condiţii s-a intensificat şi lupta de sabotaj şi de partizani. Dacă în 1941—1942 forma principală de luptă împotriva maşinii de război fasciste era organizarea sabotajului în întreprinderi, în 1943—1944 au apărut şi detaşamentele de partizani. In 1943 s-au săvîrşit acte de sabotaj la Constanţa, pe şantierele unde se construiau submarine. In regiunea Tecuci, partizanii ceferişti au blocat căile ferate, au îndreptat în direcţii greşite transporturi cu tancuri.

In 1944 s-au produs noi acte de sabotaj la Reşiţa. Un detaşament de partizani cu centrul în Bucegi, în masivul Piatra Craiului controla calea ferată de pe valea Prahovei şi din raionul Ploeşti-Faurei-Brăila. Numai în iunie şi iulie 1944 acest detaşament a aruncat în aer 7 trenuri nemţeşti formate din cisterne. In munţii Caraşului a luat fiinţă detaşamentul de partizani „Mărăşeşti", care ataca transporturi de arme şi alimente în împrejurimile oraşului Oraviţa. Intr-una din luptele acestui detaşament a căzut vitejeşte luptătorul comunist Ştefan Plavăţ.

Lupte de partizani au avut loc de asemenea în Maramureş, în regiunile Cernavodă (Dobrogea), Bacău etc.

Partidul Comunist din Romînia, analizînd situaţia creiată în prima jumătate a anului 1944 a trecut la pregătirea nemijlocită a insurecţiei armate. Ura poporului nostru împotriva fascismului şi hotărîrea de a lupta împotriva lui era din ce în ce mai puternică. Trădătorii fascişti şi hitleriştii fuseseră cuprinşi de panică în urma înaintării victorioase a armatei sovietice şi a eliberării unei părţi din Moldova.

Incă în aprilie 1944 partidul a organizat în Bucureşti grupe de gardă patriotică muncitorească, denumite „forţele patriotice locale". Astfel de grupe au fost organizate cu muncitorii de la S.T.B., uzina de apă, ospătari. Ele s-au transformat în detaşamente de luptă înarmate. Aceste grupe erau ţinute în permanenţă gata de luptă, păstrîndu-se în acelaşi timp o conspiraţie severă. Ofiţeri şi soldaţi patrioţi ai unui regiment staţionat la Turnu-Măgurele au procurat arme pentru aceste grupe. S-au creat depozite de arme în munţii Olteniei. Forţe locale patriotice au fost organizate şi în alte părţi ale ţării.

De foarte mare importanţă pentru victoria insurecţiei armate era atragerea armatei regulate de partea poporului. In armată de mult se coceau condiţiile pentru întoarcerea armelor împotriva hitleriştilor. Soldaţii nu voiau să-şi verse sîngele pentru interesele hitleriştilor. In rîndurile ofiţerilor se dezvoltau de asemenea sentimentele patriotice. Una din particularităţile muncii partidului pentru pregătirea insurecţiei armate a constat în aceea că munca s-a dus nu numai în masele soldăţeşti. Partidul a luat legătura cu un grup de generali şi ofiţeri patrioţi atrăgîndu-i în pregătirea insurecţiei, coordonînd acţiunea din armată cu acţiunea forţelor patriotice din afara armatei.

In noaptea de 13 spre 14 iunie, într-o casă conspirativă din Bucureşti, a avut loc o şedinţă a reprezentanţilor partidului cu elemente patriotice din rîndul conducătorilor militari. La această şedinţă a fost constituit un comandament militar care s-a ocupat de pregătirea acţiunii armatei. Trebuie subliniat că P.C.R. a fost singurul partid care a avut legătură cu acest comandament şi a condus activitatea lui.

Conducătorii partidelor „istorice", speriaţi de înaintarea armatei sovietice, văzînd apropiata prăbuşire a regimului fascist şi sperînd să-şi salveze prestigiul politic şi poziţiile economice, au încheiat la 20 iunie 1944 un acord cu P.C.R. şi P.S.D. asupra formării Blocului Naţional Democrat. In fond aceasta nu a fost decît o nouă manevră a reprezentanţilor burgheziei şi moşierimii menită să ducă la crearea unor puncte de sprijin pentru a putea sabota şi submina dinăuntru lupta poporului pentru libertate şi pentru un regim democratic. Partidul nu şi-a făcut nici un moment iluzii asupra „aportului" acestor partide „istorice" la doborîrea regimului fascist. Dar încheierea unui astfel de acord ajuta la izolarea completă a clicii antonesciene şi dădea posibilitatea atragerii în luptă activă a membrilor de rînd ai acestor partide.

Ofensiva victorioasă a armatei sovietice, unirea forţelor patriotice, izolarea clicii lui Antonescu, deruta în aparatul de stat, refuzul armatei de a continua războiul criminal anti-sovietic, existenţa unor forţe înarmate gata de a da prima lovitură — toate acestea au permis trecerea la insurecţia armată.

Partidul a fixat declanşarea insurecţiei armate pentru 25 august 1944. Dar ofensiva armatei sovietice şi crearea unei anumite situaţii favorabile care permitea arestarea guvernului Antonescu, a determinat schimbarea termenului şi declanşarea insurecţiei la 23 August 1944.

Folosind elementul surpriză o grupă a gărzilor muncitoreşti a pătruns în palatul regal, a dezarmat garda personală a lui Antonescu şi l-a arestat. Aceasta a marcat începutul insurecţiei populare. Arestarea guvernului Antonescu a fost un prim succes.

...După acest prim succes era însă necesar să se păstreze iniţiativa în mîinile forţelor patriotice, să fie lipsiţi hitleriştii şi slugile lui Antonescu de posibilitatea de a se organiza, de a-şi coordona acţiunile. In acest scop au fost întrerupte legăturile între unităţile germane, s-au blocat 1200 telefoane germane, în Capitala, s-a întrerupt complect legătura între Consiliul de Miniştri, Ministerul de război, Ministerul de Interne şi Comandamentul Jandarmeriei. Gărzile muncitoreşti şi unităţi ale armatei regulate care au întors armele, au trecut la ocuparea tuturor instituţiilor importante şi punctelor strategice. In zilele de 24—26 august au fost lichidate toate punctele de sprijin ale hitleriştilor în Bucureşti. La începutul insurecţiei se găseau în Bucureşti aproximativ 12.000 de soldaţi şi ofiţeri germani nazişti. In cursul luptelor au fost luaţi prizonieri 7 generali, 358 de ofiţeri şi peste 5.000 soldaţi şi subofiţeri hitlerişti.

După începutul insurecţiei, trupele germano-fasciste au încercat să intre în Bucureşti, să zdrobească insurecţia. Ele au supus Bucureştiul unor bombardamente barbare. Pe aeroportul Băneasa, care rămăsese încă în mîinile hitleriştilor, soseau avioane de transport cu întărituri germane.

P.C.R. s-a pus în fruntea luptei pentru apărarea Capitalei. „Romînia Liberă" a ieşit în ediţie specială cu chemarea Comandamentului formaţiunilor de luptă patriotice „Către toţi cetăţenii Capitalei", în care se arăta că trupele germano-fasciste „vor să înece în sînge populaţia Capitalei..."

Mulţi cetăţeni ai Capitalei au căpătat în acele zile arme şi, organizaţi în formaţiuni patriotice de luptă au apărat, alături de unităţile armate, Bucureştiul. S-au dat lupte grele la Băneasa, Otopeni, Pipera. Incercările hitleriştilor de a ocupa Capitala au eşuat. In zilele de 23—28 august au fost complect zdrobite unităţile hitleriste din Bucureşti şi din împrejurimi.

Insurecţia din Bucureşti a fost urmată de lupte în multe colţuri ale ţării. In regiunea petroliferă s-au dus lupte grele între 24-29 august (la Ploeşti, Moreni, Buda). In aceste lupte au fost luaţi prizonieri aproape 8.000 de fascişti, dintre care 5 generali. De asemenea trupele noastre au barat intrarea unor masive forţe hitleriste pe calea de acces paralelă cu Mureşul. In luptele de la Păuliş-Lipova, ostaşii romîni au apărat eroic defileul strategic pînă la 17 septembrie, cînd armata sovietică a trecut la zdrobirea armatelor fasciste de pe valea Mureşului.

In felul acesta insurecţia armată s-a sfîrşit cu o victorie deplină. In condiţiile înaintării Armatei Sovietice, care a eliberat teritoriul patriei noastre, insurecţia a dat o lovitură puternică trupelor hitleriste, a permis scoaterea Romîniei din criminalul război antisovietic şi a dat posibilitatea poporului nostru să participe cu toate forţele la nobila luptă împotriva Germaniei hitleriste.

Deşi victoria insurecţiei nu a avut ca rezultat imediat rezolvarea problemei puterii, ea a dat, în condiţiile eliberării de către armata sovietică o lovitură hotărîtoare poziţiilor forţelor reacţionare din Romînia. Marcînd începutul revoluţiei populare, ea a deschis calea luptei hotărîte a celor mai largi mase populare pentru instaurarea puterii democrat-populare.

VLADIMIR ZAHARESCU,
PETRE DAICHE
cercetători la Institutul de Istoria Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R.

Să fie anulată odioasa sentință de la Karlsruhe!

Intr-un oraș din Germania occidentală un tribunal inspirat ... de prezidențele hitleriștilor, Adenauer, a ... să interzică partidul clasei muncitoare, Partidul Comunist German! Ingrijorat de creșterea popularității partidului în masele largi populare, de rolul său hotărîtor în creșterea conștiinței muncitorilor germani, de lupta dîrză împotriva remilitarizării, noului wermacht, regimul militarist vest-german a încercat o mascaradă judiciară. Juriști, mulți cunoscuți de pe vremea hitlerismului prin activitatea lor s-au pronunțat: Interziceți sediile Partidului Comunist! Inăbușiți activitatea și viața partidului! Se repetă astfel tragicul an 1933.

Și zbirii din poliția vest-germană au pornit să execute sentința: să fie înăbușit partidul muncitorimii! Dar cum este posibil să se admită că acest lucru ar fi făcut printr-o sentință judecătorească?

Partidul celor mulți nu poate fi înăbușit de nimeni. El aparține prezentului și viitorului. Și oricît s-ar feri de el conducătorii de la Bonn, viitorul îl va sfărîma sub forța sa. Soarta lui Hitler și a regimului său nu trebuie uitată.

Noi, tinerii din brigada U.T.M. nr. 3 de la uzina ... — am aflat vestea interzicerii Partidului Comunist din Germania. Noi sîntem încredințați că partidul, ... muncitorii vest-germani, va găsi drumul spre inima și conștiința maselor, desfășurînd și mai departe lupta sa. Muncitorii germani știu cui să acorde încrederea lor. Noi, de aici de la mii de kilometri, sîntem alături de ei strînși uniți prin solidaritatea ce leagă pe cei ce luptă pentru libertatea țării. Impreună cu întreaga omenire progresistă cerem anularea odiosului verdict de la Karlsruhe.

Rezultatul muncii din ziua de astăzi — peste 60 la sută depășire de plan — îl închinăm poporului muncitor din Republica Federală Germană condus în lupta sa și mai departe de Partidul Comunist din Germania.

Membrii brigăzii de producție U.T.M. nr. 3

Responsabil BATORI ȘTEFAN, TANASE ALEXANDRU, VASILE NICOLAE, VASILESCU GHEORGHE, FRUSINA FLOREA.

Protestul tineretului german

Din toate orașele și regiunile R.D. Germane continuă să sosească știri despre protestele oamenilor muncii din republică împotriva măsurilor antidemocratice ale guvernului vest-german. Ziarul „Junge-Welt", organ al Consiliului central al Uniunii Tineretului Liber German a publicat o declarație a Consiliului central în care se subliniază că interzicerea P.C. din Germania, ca și includerea Germaniei Occidentale în Uniunea nord-atlantică precum și introducerea serviciului militar obligatoriu, sînt îndreptate împotriva intereselor tineretului și întregului popor german.

Uniunea Tineretului Liber German mai cheamă pe toți tinerii și tinerele din Germania, să-și unească forțele în lupta hotărîtă împotriva măsurilor anticomuniste ale guvernului federal.

Măsuri juridice discriminatorii împotriva P.C.G.

BONN 19 (Agerpres).—A.D.N. transmite: La 17 august, primul complet de judecată al Tribunalului constituțional federal din Karlsruhe a respins în unanimitate o plîngere constituțională a Partidului Comunist din Germania, împotriva diferitelor articole ale legii privind modificarea legii de funcționare a Tribunalului constituțional. (După cum se știe aceste modificări au făcut posibilă urgentarea interzicerii partidului comunist). Deși completul de judecată este de acord că din punct de vedere al dreptului constituțional pot fi ridicate obiecții, ele în nici un caz însă nu privesc P.C.G.

Reprodus conform originalului.

Desen de N. CLAUDIU.

In legătură cu naționalizarea Companiei Canalului de Suez

Lucrările Conferinței de la Londra

— ȘEDINȚA DIN 20 IULIE —

LONDRA 20 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în ședința din după-amiaza zilei de 20 august a conferinței de la Londra în problema Canalului de Suez, reprezentantul Indiei, Krishna Menon, a declarat că principala sarcină a acestei conferințe este de a găsi calea spre rezolvarea pașnică a problemei Canalului de Suez în conformitate cu principiile Cartei O.N.U. pe baza recunoașterii faptului că Canalul de Suez este o parte integrantă a Egiptului, precum și pe baza recunoașterii asigurării unei navigații libere pe canal pentru toate țările, potrivit convenției din 1888.

Pornind de la aceste principii, Krishna Menon a prezentat în numele delegației Indiei, un proiect de propunere ca bază de tratative pentru o reglementare pașnică. Acest proiect prevede revizuirea convenției de la Constantinopole din 1888, „în scopul de a reafirma principiile ei și de a aduce modificările necesare în prezent, și anume de a include prevederi în privința unor tarife și cotizații echitabile și în privința întreținerii canalului".

Delegația indiană a propus de asemenea să se creeze un organ consultativ care să reprezinte interesele beneficiarilor canalului, pe baza reprezentării geografice, înzestrat cu funcții consultative și deliberative și cu funcții de legătură.

A luat apoi cuvîntul conducătorul delegației S.U.A. J. F. Dulles. El a constatat că în prezent toate delegațiile și-au expus pozițiile și că acum se pune întrebarea ce trebuie făcut mai departe. După ce a amintit că această conferință nu poate lua nici un fel de hotărîri obligatorii pentru Egipt și că punctul de vedere care va obține majoritatea în cadrul conferinței nu poate fi obligatoriu pentru minoritatea ei, Dulles a prezentat în numele delegației proiectul său de propunere care prevede transmiterea administrației Canalului în mîinile unui organ internațional.

Deși proiectul american cuprinde un punct care vorbește despre „respectarea suveranității Egiptului", de fapt el urmărește scoaterea Canalului de sub suveranitatea Egiptului. Punctul trei al proiectului prevede transmiterea „răspunderii pentru administrarea, întreținerea și dezvoltarea canalului și lărgirea lui" direcției canalului alcătuită din reprezentanți ai unor state străine și ai Egiptului. Se prevede de asemenea crearea unei comisii de arbitraj pentru reglementarea oricăror litigii în ce privește „cota parte echitabilă pentru Egipt" sau „compensarea echitabilă a Companiei Canalului de Suez".

J. F. Dulles a declarat că, după părerea delegației S.U.A. propunerile ei trebuie prezentate Egiptului și, dacă acesta din urmă le va accepta, va putea fi elaborat un tratat între Egipt și țările care vor fi de acord cu propunerile S.U.A.

După ce Dulles și-a încheiat cuvîntarea, **reprezentantul Pakistanului a propus întreruperea ședinței pînă a doua zi pentru a oferi participanților la conferință timpul necesar studierii proiectelor prezentate. Această propunere a fost aprobată.**

Intrunirea delegaților unor țări participante la Conferință

LONDRA 20 (Agerpres). — Radio Cairo anunța că din inițiativa ministrului de Externe al Indoneziei, Ruslan Abdulgani, în dimineața zilei de 20 august în sala Dorchester din Londra a avut loc o întrunire a delegaților unor țări participante la conferința de la Londra.

La această întrunire, la care au participat miniștrii Afacerilor Externe ai Pakistanului, Etiopiei, Turciei, Iranului și ambasadorul Ceylonului la Londra, s-a luat în discuție propunerea țărilor occidentale în legătură cu crearea unui organism internațional pentru supravegherea navigației pe Canalul de Suez.

Agenția United Press relatează că Ruslan Abdulgani, ministrul de externe indonezian a calificat propunerea secretarului de stat Dulles cu privire la controlul internațional, ca fiind „inacceptabilă". El a cerut delegaților prezenți retragerea de la conferință a țărilor participante la întrunire în cazul cînd această propunere ar fi adoptată.

NASSER: Ne vom apăra suveranitatea și demnitatea

CAIRO 20 (Agerpres). — In cadrul unui interviu acordat conducătorului agenției arabe de informații, președintele Nasser a subliniat că Egiptul nu va consimți în nici o împrejurare la instituirea unui control internațional asupra Companiei Canalului de Suez după cum a propus Dulles la conferința de la Londra. Aceasta, a continuat Nasser ar constitui un atentat la suveranitatea și demnitatea Egiptului. Canalul reprezintă o parte a teritoriului Egiptului. Naționalizarea Companiei nu afectează problema securității Canalului. Am fost totdeauna răspunzători pentru securitatea navigației pe Canal. La întrebarea cum ar privi constituirea unui comitet consultativ pentru a da sfaturi administrației egiptene a Canalului de Suez în legătură cu exploatarea și dezvoltarea acestuia din urmă, președintele Nasser a răspuns: „Aceasta s-ar putea discuta".

Nasser a condamnat amenințările cu folosirea forței împotriva Egiptului, subliniind, că „Egiptul își va apăra suveranitatea și demnitatea".

In încheiere președintele Nasser a mulțumit statelor arabe pentru sprijinul pe care l-au acordat Egiptului. Grevele de protest împotriva convocării conferinței de la Londra a spus el, au arătat clar că Egiptul poate conta pe sprijinul întregii lumi arabe.

Egiptul nu va accepta crearea unui „stat în stat"

LONDRA 19 (Agerpres). — Secretarul cancelariei președintelui Nasser, Ali Sabri, care se află în capitala Angliei, a acordat un interviu corespondentului agenției United Press. Referindu-se la planul occidental de internaționalizare a Canalului de Suez, Sabri a spus că aceasta ar însemna crearea în Egipt a unui „stat în stat". Dacă ar fi aplicat acest plan „o parte a Egiptului ar fi supusă supravegherii colective a mai multor puteri, lucru pe care nici o țară din lume nu-l poate accepta". Sabri s-a declarat de acord cu propunerile sovietice expuse de ministrul de externe Șepilov. La întrebarea ce soluție preconizează Egiptul în vederea garantării liberei navigații pe canal, Sabri a spus: „Linia adoptată de guvernul egiptean în declarația sa din 12 august poate servi drept bază pentru un acord.

Referindu-se la rezultatele probabile ale actualei conferințe de la Londra, Sabri a spus că această conferință a fost convocată într-o atmosferă de agresiune care în nici un caz nu poate fi favorabilă tratativelor. In al doilea rînd, ea a fost convocată fără ca în prealabil să fie consultat guvernul egiptean. In ce privește participanții la conferință Sabri a declarat că invitațiile au fost adresate într-un mod discriminatoriu. Din aceste considerente el a spus că nu vede la ce rezultate practice ar putea ajunge o asemenea conferință. La întrebarea în ce mod va reacționa Egiptul dacă un număr de țări participante la conferința de la Londra vor adopta o rezoluție asupra Suezului, Sabri a spus: „Dacă un anumit număr de țări se întrunesc și adoptă o rezoluție oarecare, iar apoi cer unei țări independente să aplice această rezoluție, aceasta constituie fără îndoială un precedent extrem de periculos".

Navigația se desfășoară normal pe Canalul de Suez

CAIRO 20 (Agerpres). — După cum relatează presa, guvernul Egiptului acordă o mare atenție planurilor de lărgire și adîncire a Canalului de Suez.

La 19 august, problema reconstrucției Canalului de Suez a fost discutată de către președintele Nasser și Mahmud Iunes, directorul conducerii Canalului. Problema Canalului de Suez a fost discutată în aceeași zi și în cadrul unei întrevederi dintre președintele Nasser și Abu Nuseir, ministrul Comerțului.

Ziarele au publicat o informație în legătură cu navigația vaselor pe Canalul de Suez care arată că pe Canal navigația se desfășoară în mod normal.

In perioada 27 iulie — 19 august pe Canal au trecut 1.019 vase, dintre care 256 vase sub pavilion englez.

Se anunță că conducerea Canalului de Suez a numit trei noi piloți dintre specialiștii egipteni.

Ciocniri între manifestanți și poliție la Kuweit

DAMASC 20 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Ar-Rai Al-Amm", recent, în orașul Kuweit (capitala emiratului arab care se află sub control englez) au avut loc puternice ciocniri între poliție și participanții la demonstrațiile organizate în semn de solidaritate cu Egiptul.

La 15 august, autoritățile au cerut să se anuleze desfășurarea „Zilei în sprijinul Egiptului", fixată pentru 16 august. Locuitorii orașului au organizat o demonstrație de protest împotriva acestei cereri, demonstrație care a fost înăbușită cu cruzime. In cursul ciocnirilor care au avut loc cu poliția au fost ucise și rănite 80 de persoane.

La 16 august, în ciuda interzicerilor, populația orașului a sărbătorit „Ziua în sprijinul Egiptului". In urma ciocnirilor dintre polițiști și demonstranți au fost ucise 7 persoane și rănite alte 173 de persoane.

Ziarul scrie în continuare că vasele militare engleze sosite recent la Kuweit, continuă să staționeze în apele teritoriale.

Consfătuirea lucrătorilor din industria metalurgică și a constructorilor de întreprinderi siderurgice din Ucraina

DNEPROPETROVSK 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 august a avut loc la Dnepropetrovsk consfătuirea republicană a lucrătorilor din industria metalurgică și a constructorilor de întreprinderi siderurgice, convocată de C.C. al P.C. din Ucraina și de Consiliul de Miniștri al R.S.S. Ucrainene.

La consfătuire au participat conducătorii, inginerii și tehnicienii de la uzinele metalurgice, minele și șantierele de construcție ale întreprinderilor siderurgice, activiști de partid, sindicali și de comsomol din regiunea Dnepropetrovsk, Zaporojie, Stalino și Voroșilovgrad.

La consfătuire au participat tovarășii N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., A. I. Kiricenko, prim secretar al C.C. al P.C. din Ucraina, A. G. Șeremetiev, ministrul Siderurgiei al U.R.S.S., D. I. Raizer, ministrul Construcției de întreprinderi ale industriei metalurgice și chimice al U.R.S.S.

Participanții la consfătuire au discutat raportul prezentat de S. I. Tișcenko, ministrul Siderurgiei al R.S.S. Ucrainene, cu privire la activitatea întreprinderilor ministerului și la măsurile în vederea îndeplinirii planului pe 1956, precum și raportul prezentat de V. A. Torontev, ministrul Construcției de întreprinderi ale industriei metalurgice și chimice al R.S.S Ucrainene cu privire la construcția de întreprinderi siderurgice și la măsurile în vederea îndeplinirii planului pe anul 1956.

Participanții la consfătuire au criticat aspru lipsurile în conducerea uzinelor și șantierelor de către departamente, ministere, au făcut o serie de propuneri valoroase menite să contribuie la sporirea producției de metal, la accelerarea ritmului construcției industriale.

In încheierea consfătuirii, N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S a rostit o cuvîntare.

Noua reducere a efectivului forțelor armate ale R. P. Polone

VARȘOVIA 19 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 19 august, ziarele poloneze au publicat hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone cu privire la noua reducere a forțelor armate ale țării.

In dorința de a aduce un nou aport la cauza dezarmării precum și în scopul dezvoltării pașnice continue a economiei naționale guvernul polonez a hotărît să reducă efectivul forțelor armate cu încă 50.000 de oameni.

K. E. Voroșilov a plecat în Finlanda

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitației președintelui Republicii Finlandeze Urho Kekkonen, în seara zilei de 20 august a părăsit Moscova plecînd în Finlanda K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

K. E. Voroșilov este însoțit în călătoria sa de A. F. Gorkin, secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., F. D. Varaksin, ministrul Industriei hîrtiei și de prelucrare a lemnului al U.R.S.S.. Impreună cu ei a plecat Erro A. Vuori, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Finlandei în U.R.S.S. In gara Leningrad din Moscova, K. E. Voroșilov, a fost condus de N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, A. B. Aristov, P. N. Pospelov, deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S., funcționari superiori ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., reprezentanți ai presei și radioului.

Au fost de asemenea de față colaboratori ai ambasadei Republicii Finlandeze, precum și șefi ai reprezentanțelor diplomatice, acreditați la Moscova.

Noutăți despre tineretul lumii

A TREIA PLENARA A C.C. A U.T.P.

La Varșovia s-a deschis cea de-a treia plenară a conducerii centrale a Uniunii Tineretului Polonez (U.T.P.). Ordinea de zi a plenarei cuprinde discutarea sarcinilor actuale ale Uniunii Tineretului Polonez și îmbunătățirea activității organizației de pionieri.

Raportul în legătură cu primul punct de pe ordinea de zi a fost prezentat de E. Javerska, președinta conducerii centrale a Uniunii Tineretului Polonez.

TINERI POLONEZI PARTICIPA LA STRINGEREA RECOLTEI IN U.R.S.S.

Un grup de tineri polonezi a plecat în Uniunea Sovietică pentru a participa la stringerea recoltei în regiunile răsăritene. Grupul este format din tineri mecanizatori de la stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat, membri ai cooperativelor agricole de producție și țărani individuali.

IN GERMANIA OCCIDENTALA CONTINUA RECRUTARILE

Pînă la jumătatea lunii septembrie, în Germania occidentală se vor termina pregătirile în vederea înregistrării tuturor tinerilor născuți în anii 1937 și 1938. In felul acesta, la începutul anului 1957 vor putea fi chemați sub arme aproximativ 100.000 tineri.

După cum anunță un buletin al ministerului de interne, guvernul de la Bonn intenționează să recruteze de asemenea toți tinerii fără naționalitate care locuiesc în Germania occidentală.

In R.D. Germană sosesc necontenit tineri din Germania occidentală care nu doresc să facă parte din noul Wehrmacht. Aici li se oferă posibilități de muncă și de studiu.

Teroarea dezlănțuită împotriva comuniștilor vestgermani

DUSSELDORF 19 (Agerpres). Potrivit relatărilor agențiilor de presă, în urma interzicerii de către Tribunalul constituțional vest-german a Partidului Comunist din Germania (P.C.G.), în toate landerele Germaniei occidentale a început o campanie de persecuții împotriva organizațiilor și presei P.C.G. și a altor organizații de masă. Agenția A.D.N. relatează că „în numeroase cazuri acțiunile polițienești au luat caracterul unor operațiuni militare și au continuat pînă tîrziu noaptea".

La Dusseldorf, Hanovra, Braunschweig, Hamburg, München și în alte orașe, sediile P.C.G. și ale presei comuniste au fost devastate de poliție, iar numeroși activiști ai P.C.G. arestați.

După cum a anunțat ministrul de interne din landul Renania de nord — Westfalia, poliția din această provincie a efectuat 712 raiduri.

După cum transmite agenția France Presse, în Saxonia inferioară au fost arestați 25 de activiști din conducerea P.C.G. printre care Heinz Zscherre, deputat în dieta provincială (landtag).

La München a avut loc un miting al P.C.G. la care au participat numeroși tineri care au scandat lozincile: „In ciuda interzicerii, P.C.G. trăiește", „Jos teroarea". „Salvați tineretul din contingentul 1956". La miting a luat cuvîntul primul secretar al organizației P.C.G. din landul Bavaria, Richard Schoringer.

BERLIN 20 (Agerpres). — In Bavaria, în afară de Partidul Comunist sînt supuse prigoanei organizațiile democratice de masă. La München de exemplu, funcționari de poliție au confiscat sumele aflate în casieria organizației de tineret a sindicatului muncitorilor din construcții.

Teroarea anticomunistă continuă la Augsburg, Furth Neu Ulm, Weissenhorn și alte orașe.

PRESA VESTGERMANA:

„O măsură inoportună"

BONN 19 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, sentința pronunțată de Tribunalul constituțional federal de la Karlsruhe prin care se interzice Partidul Comunist din Germania (P.C.G.), este considerată de majoritatea ziarelor vest-germane ca o măsură „inoportună din punct de vedere politic".

Ziarul „General Anzeiger", care exprimă punctul de vedere al cercurilor industriale, își exprimă teama că interzicerea partidului comunist va spori popularitatea acestui partid în rîndurile muncitorilor. Ziarul cere măsuri împotriva „penetrației" comuniste în grupurile sindicale din întreprinderi.

PRIMA LEGĂTURĂ...

(Urmare din pag. I-a)

și panouri? Nici să nu vii la ședință după masă dacă nu-mi aduci caietul pus la zi pînă la explicarea trigonometrică a teoremei lui Pitagora.

Ce era să fac, am atacat în mod revoluționar pe agenții burgheziei (nu glumesc, chiar așa îi consideram pe atunci) sinus, cosinus, tangentă, cotangentă, secantă, cosecantă, Thales și Pitagora, le-am descoperit secretele și, după ce am intrat în stăpînirea lor, am plecat voios la sediu.

— Tovarășii care se oferă să meargă voluntar astă noapte la afișaj și scris lozinci, să vină la ora 9 cu cîte o pensulă groasă sau bidinea la tovarășul Pescaru! a strigat un băiat înalt, blond, care purta veșnic o țigară în colțul gurii.

N-am mai așteptat sfîrșitul imnului care închidea orice ședință și am fugit, fără să fiu văzut, acasă. Am întors pe dos dulapul, pivnița, podul, bucătăria, dar n-am găsit nici o pensulă sau bidinea. Turbam. Pînă la urmă am luat o scîndurică, am cioplit-o în formă de pensulă și am învelit-o cu grijă în hîrtie de ziar. Cînd am revenit seara la sediu, inima-mi bătea să-mi spargă pieptul.

La organizația U.T.C. a Capitalei domnea o atmosferă care mă umplea de fiori de plăcere. In toate părțile mișunau tovarăși, băieți și fete, cu torțe neaprinse în mîini, cu găleți cu var, bidinele, pensule, cutii cu vopsea, afișe.

Afară în stradă duduiau gata de plecare cîteva camioane de la „Lemaitre", „Mociornița", „Vulcan", „Wolff". Cam așa o să fie și la revoluția proletară, îmi ziceam.

N-am apucat să mă așez pe o bancă și s-a apropiat perfid de mine un coleg de clasă, Bălan care avea obiceiul să mă ia întotdeauna în rîs. A început să pipăie pachetul ce-l țineam în mînă și a strigat înveselit:

— Damian, piticul, nu are pensulă și de rușine a adus un lemn, un lemn, uitați-vă fraților, țipa el încercînd să-mi smulgă din mînă bățul învelit în ziar.

Mă luptam cu el disperat, lacrimile îmi asaltau ochii și îngăimam înecîndu-mă de necaz și umilință:

— Nu-i adevărat, tovarăși, minte, nu-i adevărat!

Intr-o clipă a venit lîngă noi Iosif, l-a apostrofat pe Bălan, l-a obligat să se așeze cuminte și, privindu-mă mustrător, mi-a zis:

— Damian, du-te la camionul trei la tovarășul Pescaru. Dacă nu vei lucra cum trebuie, dacă te vei ține de glume și scamatorii nici n-am să mai știu de tine. La acțiunile de noapte se cere cea mai mare seriozitate.

— Bine dar n-are... a sărit Bălan.

— Vezi-ți te rog de treaba ta, i-a zis Iosif urmărindu-mă din priviri cum dispăream cu viteză pe coridor ținînd pretinsa mea pensulă ca pe o ghioagă. Dar n-am avut noroc. Nici acum nu sînt prea înalt, dar atunci eram pipernicit de tot. Colegii mă porecliseră chiar „piticul", „microbul", „șoricelul". Văzîndu-mă, tovarășul Pescaru a dat din cap dezamăgit și m-a trimis fără multă vorbă acasă:

— Nu-i pentru tine băiețaș, mi-a spus cu o blîndețe care mă făcea să înnebunesc. La treaba asta e nevoie de flăcăi voinici. Du-te și dormi, să mai crești.

Am fugit hohotind pe străzi și am aruncat „pensula" în gîrlă. Cînd am ajuns acasă însă, aveam un plan gata făcut în minte. Am mîncat în grabă și, după ce s-au culcat părinții, m-am strecurat în magazia unui vecin de unde am furat niște miniu de plumb. Am dizolvat praful roșu în apă caldă (ce bine îmi prindeau cunoștințele și laboratorul de chimie!) și am făcut dintr-un bețișor învelit la cap cu o cîrpă un fel de toc pentru scris cu vopsea. Ieșind apoi afară, am luat toate casele din colțul străzii la rînd și nu m-am lăsat pînă nu le-am pictat cu lozinci și desene pînă la înălțimea unde puteam ajunge întinzînd mîna, fie cățărîndu-mă pe un gard fie pe un burlan. Casei noastre îi hărăzisem cu-n gînd diabolic o soartă tragică. Ea trebuia să arate după ce aveam s-o „lucrez" ca fațada unui templu egiptean sau incas, plină de desene reprezentînd într-o frescă gigantică înfrîngerea lui Maniu, Brătianu, Hitler, Musolini, Rădescu și alți dușmani ai poporului printre care intenționam să trec și pe profesorul de latină. Trebuie să recunosc azi, spre rușinea mea, că treaba la care mă angajasem nu avea numai un caracter militant anti-fascist anti-burghez ci avea și semnificația unei răzbunări personale împotriva tovarășilor Bălan și Pescaru.

După ce am înconde iat cum se cuvine toată strada, am început să „operez" casa noastră. Tocmai mă chinuiam să dau un efect de strălucire presupușilor negi sau coșuri de pe nasul uriaș al lui Maniu, așa cum îl văzusem desenat de un celebru caricaturist, cînd am auzit o voce mieroasă în spatele meu:

— Ce faci aici dragă Damiane? Nu te-ai culcat încă?

Era, nici mai mult, nici mai puțin, decît vocea proprietarului nostru.

— Ce să fac... n.., n... n.. nimic..., mă plimb spuse gura mea fără nici o participare a conștiinței, iar mîinile duseră automat cutia de vopsea la spate.

Dacă am luat-o mai apoi la goană, aceasta nu se datora atît fricii de proprietar cît faptului că simțisem cum începe să se reverse conținutul cutiei. Bătaia pe care am luat-o de la mama a fost nimic în comparație cu faptul că a trebuit să umblu două luni cu niște pantaloni cenușii avînd pe spate o superbă pată roșie în formă de pară. Preparasem foarte bine vopseaua.

A treia zi Iosif Croitoru mi-a zis într-o recreație: — După masă vei merge la întîlnirea cu tinerii socialiști. Da... era să uit... E bine să dovedești inițiativă în munca revoluționară dar aceasta nu te scutește de obligația de a cunoaște limba romînă. Nu înțeleg de ce stă scris pe toate casele de pe strada ta „Trăească U.T.C." în loc de „Trăiască U.T.C.". Uneori, acest Iosif devenea de-a dreptul tipicar! Și totuși, deși au trecut atîția ani de atunci, deși nu mai știu unde e, ce face, îl am viu în fața ochilor, dăscălindu-mă, potolindu-mă, entuziasmîndu-mă, pe el care mi-a fost prieten, tovarăș, părinte, într-un cuvînt legătură superioară, prima mea legătură superioară.

Un episod tragic în viața minerilor belgieni

De aproape două săptămîni opinia publică internațională urmărește cu compasiune și în același timp cu îngrijorare veștile care vorbesc despre tragedia celor 276 de mineri de la mina Marcinelle din apropiere de Charleroi (Belgia).

Acest interes este cu atît mai justificat cu cît această catastrofă minieră este una din cele mai mari care au avut loc în ultimii 50 de ani. Agențiile de presă, ziarele și persoanele care au fost martori oculari au redat la timpul lor prin ce împrejurări s-a produs această regretată catastrofă. Pînă în prezent se știe că din cauza proastei întrețineri a utilajului care deservea puțul Bois du Casier, la 1000 de metri adîncime, un vagonet s-a prăbușit peste cablul electric, care la rîndul său rupîndu-se a provocat un scurt circuit ce a dat naștere la un incendiu distrugător. Incendiul s-a răspîndit cu o repeziciune nemaipomenită în galerii, unde lucrau 276 mineri dintre care numai 107 belgieni. Ceilalți mineri erau de diferite naționalități — majoritatea italieni (139) — goniți de șomaj să-și cîștige oriunde și oricum existența.

Din cauza blocării puțului care nu mai avea nici o ieșire și a fumului gros provocat de incendiu, cele 276 victime de la Charleroi s-au văzut în imposibilitatea de a mai ieși la suprafață. Cu toate măsurile luate pentru salvarea celor din subteran, pînă în prezent a fost posibilă doar salvarea a 13 supraviețuitori; 95 dintre cei îngropați în mină au fost scoși morți. După ultimele știri, șansele de a fi salvați restul de 168 mineri care se găsesc izolați în orizontul 1035 sînt minime, ca urmare a prezenței oxidului de carbon. Lucrările de salvare înaintează foarte greu. In puțul minei incendiul continuă vertiginos, iar de cîteva zile s-a ivit și pericolul de a exploda gazul grizu. Catastrofa minieră din Belgia nu e o simplă întîmplare. Tragedia putea fi înlăturată dacă s-ar fi dat ascultare cerințelor elementare ale minerilor de a se asigura securitatea muncii. O dovadă în acest sens sînt acuzațiile unanime ce se aduc în prezent la adresa patronilor minei și a guvernului care nu au respectat măsurile elementare pentru asigurarea securității muncii.

Surzi față de cerințele minerilor, patronii belgieni s-au preocupat numai de creșterea randamentului, a veniturilor. Și nu s-ar putea spune că preocuparea lor a rămas fără rezultatele dorite: începînd din 1949 proprietarii de mine de cărbuni din Belgia au împărțit mai mult de 6 miliarde de franci belgieni sub formă de beneficii, ceea ce reprezintă 75 la sută din capitalul investit; în ceea ce privește numai pe patronii minelor de la Charleroi, ei au realizat în 1954 beneficii în valoare de 589 milioane de franci, iar în 1955, 710 milioane de franci.

Catastrofa minieră de la mina din Marcinelle arată care a fost prețul acestor beneficii. Durerea și indignarea produsă de tragedia minieră de la Marcinelle e de neînchipuit. In semn de doliu pentru victimele catastrofei de la Charleroi, precum și de solidaritate cu familiile celor dispăruți, minerii din toate exploatările carbonifere din Belgia au declarat la 17 august o grevă generală de doliu. Tot în dimineața aceleiași zile, la Marcinelle, în apropiere de mina unde s-a produs catastrofa au avut loc funeraliile a unui prim grup de 50 de mineri, ale căror cadavre fusese scoase la suprafață în urmă cu cîteva zile.

Relatînd felul cum a decurs această ceremonie, corespondentul agenției „France Presse" constată că ea s-a transformat într-o impresionantă manifestație de solidaritate a clasei muncitoare din Belgia, atît de greu lovită de catastrofă. La această ceremonie au participat și unele familii ale minerilor italieni. Atmosfera a fost cît se poate de dureroasă, plină de indignare și mînie generală.

Grupurile parlamentare comunist, socialist și social-creștin din Camera Deputaților a Belgiei cer cu insistență convocarea unei sesiuni parlamentare extraordinare pentru discutarea răspunderilor în problema catastrofei din mina de la Marcinelle.

Aceeași profundă îndurerare s-a înregistrat și în alte țări — în special în Italia — a căror emigranți au căzut victimă catastrofei miniere de la Marcinelle. Alarmată de cele petrecute, presa italiană a ridicat cu toată tăria problema răspunderii pe care guvernul o poartă pentru soarta celor 50.000 de emigranți care, în speranța unei vieți mai bune, au plecat în Belgia.

Oamenii muncii din întreaga lume care au luat cunoștință cu emoție și durere de vestea catastrofei de la Marcinelle își manifestă solidaritatea cu minerii căzuți victimă. Federația sindicală mondială exprimîndu-și compasiunea și solidaritatea cu familiile victimelor catastrofei de la Charleroi a trimis prin Federația Generală a Muncii din Belgia suma de 1500 lire sterline pentru ajutorarea familiilor celor dispăruți. Impărtășind marea drama a celor îndoliați, Prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Industria minieră din țara noastră a urmat gestul F.S.M. și a trimis 500.000 de franci belgieni pentru fondul de ajutorare al familiilor victimelor. Prin acest gest cît și prin mitingurile de doliu, organizate în diverse centre, minerii din țara noastră se solidarizează cu familiile victimelor catastrofei de la Charleroi.

In 24 de ore

MOSCOVA. — Răspunzînd invitației Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. în seara zilei de 19 august a sosit la Moscova o delegație agricolă a Republicii Populare Federative Iugoslave, în frunte cu Liubcio Arsov, membru al Vecei Federative Executive a R.P.F. Iugoslavia.

MOSCOVA. — La 20 august s-a deschis la Moscova conferința oamenilor de știință din U.R.S.S., Bulgaria, Ungaria, R. D. Germană, Romînia, Cehoslovacia și Iugoslavia în vederea organizării anului internațional geofizic. Participă de asemenea oameni de știință din Republica Populară Chineză și Republica Populară Mongolă. Conferința va dura pînă la 25 august.

PEKIN. — Potrivit relatărilor ziarului „Klatisak" care apare la Bangkok, între guvernele Tailandei și Cambodgiei a fost încheiat un acord prin care guvernul Tailandei a permis în mod oficial tranzitul prin Tailanda al mărfurilor din China și din alte țări de democrație populară destinate poporului Cambodgiei.

TOKIO. — După cum anunță postul de radio Tokio, societatea de navigație japoneză „Iamasita Kisen" a hotărît să înceapă navigația regulată între Japonia și R. P. Chineză.

MOSCOVA. — La 20 august a părăsit Moscova plecînd cu avionul în Cehoslovacia delegația parlamentară a Uruguayului care a vizitat Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sport — Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului — Sport

Spartachiada

Desigur Spartachiada de Vară a tineretului oferă spectatorilor zile de întrecere deosebit de atractive.

Ce s-a petrecut în zilele de duminică și luni?

Întrebări care-și cer răspunsuri imediat.

— Au fost desemnați primii campioni?

— Ce rezultate s-au obținut?

— Ce regiuni se evidențiază?

Într-un cuvînt, NOUTĂȚI. Vreți să le cunoașteți? Citiți-le în pagină!

Cît privește ce se petrece mîine, consultați programul alăturat:

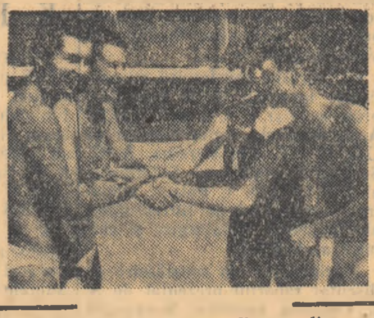
ATLETISM: Cursa cu obstacole G.M.A. gradul I. Orele 9—10,30.

HANDBAL: Calificare etapa II-a. Orele 9—10,30.

OINĂ: Ultimele întîlniri. Orele 9—12.

VOLEI: Calificare etapa II-a. Orele 9—11.

Felicitări prieteni!

Același lucru îl spune fiecare din cei patru înotători din fotografie. Patru prieteni: Dorina Scarlat, Tinca Stan, Ion Iorga și Paul Gherghina. Toți din aceeași regiune: Galați. Și fiecare a cîștigat una din seriile întrecerilor de natație.

Primii campioni

Primii campioni. Campioni ai sutelor de mii de participanți la această mare întrecere sportivă de masă. Cine sînt? Tineri! Tineri din satele și orașele patriei, care au îndrăgit sportul în ultimii ani. Pînă recent, anonimi. Mîine? Mulți poate în loturile republicane, campioni ai țării și, cine știe, poate mai departe... Un exemplu? Iată-l.

Erhardt Hügel a cîștigat proba de ciclism și astfel a devenit campion al Spartachiadei de vară a tineretului. Un titlu de cinste, în același timp promițător. Cine este? Erhardt Hügel e fiul unei familii de muncitori sticlari din Mediaș, regiunea Stalin. După înfățișare, la prima vedere, nici prin cap nu-ți poate trece că e campionul unei asemenea competiții de amploare. Blond, înalt, slab (nu slăbuț) și în plus, tînăr. Da, tînăr! Erhardt are numai 15 ani. Și totuși, sport — mai bine zis ciclism — nu face decît de anul trecut. Atunci a reușit — desigur, cu ajutorul părinților — să-și cumpere o bicicletă. De atunci, antrenamente (e un fel de a spune antrenamente) aproape zilnice: drumul spre întreprindere, plimbări etc. Cît despre competiții, întrecerile Spartachiadei a fost prima la care a participat. Pe întreprindere (Erhardt Hügel e sculer la întreprinderea de gaz metan „Partizanul Păcii" din Mediaș) — apoi pe raion și, în sfîrșit, pe regiune, au fost primele lui victorii sportive. Duminică, finala, a cîștigat cursa într-un mod impresionant. După cîțiva kilometri de la start a luat conducerea. Lupta însă nu era ușoară. Ceilalți adversari — mai bine zis tovarăși de întrecere — luptau cu aceeași însuflețire. A trecut totuși primul linia de sosire. Cei 14,250 kilometri au fost parcurși în 32'30". O victorie splendidă, promițătoare. Erhardt ne spune:

— Întrecerile Spartachiadei au fost doar începutul. Acum mă apuc serios de ciclism. Victoria aceasta îmi dă speranțe. Sper în rezultate bune cît de curînd.

Tînărului Erhardt Hügel, campion la ciclism al Spartachiadei de vară a tineretului pe anul 1956, îi urăm și de acum înainte succese. Același lucru îl dorim și tinerei N. Cojan din regiunea Ploești. Cine este? Vă spunem: cîștigătoarea probei de ciclism rezervată fetelor. Deci, și ea, campioană a Spartachiadei de vară a tineretului.

Hügel Erhardt

Nina Cojan

INTERVIUL nostru

Păreri... de spectator

Printre numeroșii sportivi fruntași pe care i-am întîlnit în aceste zile pe stadionul Tineretului, a fost și maestrul sportului ION IONIȚĂ. A ținut să ne explice prezența sa la finalele Spartachiadei:

— În primul rînd curiozitatea de sportiv și poate... de spectator. Apoi, cum e și firesc, pentru probele de ciclism. Printre participanții la aceste întreceri sînt doar mulți viitori adversari de-ai mei.

Profitînd de acest prilej, am rugat pe maestrul sportului Ion Ioniță să ne spună cîteva observații în legătură cu desfășurarea întrecerilor.

— Cu plăcere. Înainte de toate m-a impresionat puterea de luptă a acestor tineri. Și asta nu la unul sau doi, ci la toți. Priviți atent. La fiecare, fie ciclist sau înotător, jucător de oină sau atlet, veți observa aceeași dorință puternică de a învinge, aceeași admirabilă dîrzenie și voință. Un exemplu: echipa de handbal a regiunii Suceava. În meciul cu handbalistele din Baia Mare au fost întrecute cu 5—1. Se vedea că sînt mai slăbuțe în ceea ce privește stăpînirea tehnicii de joc. Dar ce credeți, au renunțat la luptă? Nu! Au luptat de la un capăt la altul al meciului cu o voință demnă de invidiat de către mulți sportivi fruntași.

— Dacă ar mai fi fost încă vreo 10 minute, egalam...

Această frază rostită la sfîrșitul meciului de una din jucătoarele suceavene e, cred, edificatoare. Și asemenea exemple se pot da poate mai multe și mai concludente la înot, la oină, la volei sau atletism.

— Poate chiar și la ciclism...

— Bine înțeles. Despre aceste probe îmi rezervasem să vă spun chiar mai multe lucruri. E doar... specialitatea mea.

Pentru început (toți participanții la finalele spartachiadei sînt bune. Media orară la băieți, aproape 30 km. pe oră, e chiar promițătoare dacă ținem seama că s-a alergat cu biciclete de oraș sau semi curse. Cît despre cîștigători, Hügel Erhardt la băieți și Nina Cojan la fete am numai cuvinte de laudă. Deși sînt la primele lor curse, toți pedalează susținut, au rezistență și, în plus, multă combativitate. Mi-a plăcut foarte mult și tînăra Schmidt Ighebal din Orașul Stalin. De fapt, la fete trebuia să cîștige ea. E o tînără pe care o sfătuiesc sincer să se ocupe serios de ciclism. În cursă a avut ghinion. După ce a condus autoritar mai tot timpul, cu cîteva sute de metri înainte de sosire i s-a desprins apărătoarea din spate și i-a sărit între spițe obligînd-o astfel să abandoneze. În orice caz, ca ciclist și care nu o dată a avut și eu asemenea ghinioane, o sfătuiesc să nu se descurajeze. În fața ei încă multe concursuri.

În general, din cîte am putut să constat, întrecerile au fost bine organizate. O singură excepție, spre părerea mea de rău, chiar la ciclism. În primul rînd nu s-a respectat ora anunțată pentru începerea concursului. Mai grav este însă altceva. Nu s-au luat măsuri pentru eliberarea traseului. Din această cauză în timpul desfășurării cursei (în mod special la proba rezervată băieților) alergătorii au fost nevoiți să se strecoare printre mașini, creîndu-se astfel posibilitatea unor accidente. În proba rezervată fetelor, din cauza lipsei de arbitri, s-au ivit încurcături, care au dezorientat pe alergătoare. Aceste nereguli sînt o notă neplăcută în ansamblul pozitiv pe care îl prezintă activitatea organizatorilor.

N.R. Ținem să atragem atenția comisiei centrale de ciclism că a subapreciat organizarea competiției de ciclism din cadrul Spartachiadei. În felul acesta a dovedit că desconsideră o asemenea competiție de masă ca Spartachiada de vară a tineretului.

PAUZA...

Un gest frumos

Cum și duminică nu aveau concursuri (probele de atletism începeau de-abia luni dimineața). Aurica Iantea și Maria Grosu au venit pe stadion tocmai de la Galați să-și încurajeze tovarășele și tovarășii de întrecere din aceeași regiune — Galați. Voleibaliștii aveau de susținut meciul cel mai greu cu echipa Recolta M. Ciuc. Primul set l-au cîștigat. În al doilea au fost conduși la un moment dat cu 14—12. N-au cedat. Prietenii din tribună îi încurajau frenetic. Două acțiuni hotărîte și rezultatul devine egal. După lungi și emoționante schimburi de mingi au mai cîștigat un punct. Apoi altul. Cu acesta din urmă și întîlnirea.

La sfîrșitul meciului Aurica Iantea și Maria Grosu au oferit jucătorilor gălățeni două buchete de flori.

— Pregătite pentru noi?

— Nu, pentru învingători!

Un gest frumos, chibzuit.

Insistență

Lucrurile s-au întîmplat în felul următor. În cadrul fazei interregionale la handbal, sorții au hotărît printre altele să se întîlnească între ele echipele Clujului și Regiunii Autonome Maghiare. Cîștigătoarea meciului avea dreptul să se califice la finala pe țară. Și meciul a avut loc. S-a desfășurat într-o duminică la Cluj. Rezultatul?

După cele două reprize a fost egal: 1—1. A rămas egal, tot 1—1, chiar și după prelungiri. Ce echipă va participa deci la finală? După calcule, organizatorii au hotărît: echipa Regiunii Autonome Maghiare. De ce? Simplu: echipa aceasta era cea mai tînără. Suma anilor tuturor jucătoarelor clujene întrecea cu vreo șase sau opt ani pe cea a jucătoarelor din Tg. Mureș.

Din această cauză să nu participe la finală? Tinerele jucătoare din Cluj și-au amintit cu cîtă bucurie au aflat de întrecerile Spartachiadei, cîte eforturi au depus apoi să învețe să joace, să procure echipamentul special. Și-au amintit de victoriile la faza pe raion a Spartachiadei, de bucuria care au avut-o la cîștigarea titlului de campioane regionale. Și după toate acestea să nu participe la finale?

— Asta nu se poate, au hotărît. Și au venit la București.

Pentru moment organizatorii au fost puși în încurcătură: să nu le dea voie să participe la întreceri? Odată ce au venit...

Au fost admise să participe la întreceri în afara concursului. Și spectatorii asistă la un prim meci cu echipa regiunii Iași. Victoria a fost de partea lor cu 2—1. Un fapt interesant?

De pe tușă

Asistam la întîlnirea de oină dintre echipele regiunii Baia Mare și Oradea. Jucătorii din ultima echipă mi se păreau mai sprinteni, mai îndemînatici.

În tot timpul jocului, de pe tușă, o tînără de vreo 20 de ani se agita într-una. Nu stătea nici o clipă. Dădea sfaturi, striga, certa, ruga...

Ce o fi avînd că se tot amestecă atît de insistent în joc? Aveau ei, băieții aceștia bine legați nevoie de povețele unei fete oarecare?

În sfîrșit... Ordinele erau conduși. Mi-am exprimat părerea către un spectator.

— Au puține cunoștințe tehnice.

— Și asta e ceva — se amestecă în vorbă fata cu pricina. Dar în primul rînd au încă prea puțină experiență.

— Nu uitați că băieții au susținut primele lor întîlniri odată cu întrecerile Spartachiadei.

— De unde cunoști acesta?... am întrebat-o.

— Sînt din aceeași comună cu băieții.

— Și?!...

— Păi cum și... Sînt Nina Hulea, învățătoarea în Săcădat, antrenoarea echipei de oină.

N-am mai putut zice nimic.

C. A.

Știți ce fac tinerii din fotografie? V-ați și dat seama: își încurajează tovarășii din echipa reprezentativă a regiunii.

CEI MAI BUNI...

19 august

CICLISM

FETE:

Nina Cojan Ploești 21'00.

BĂIEȚI:

Hughel Erhardt Or. Stalin 32'20"

OINĂ:

Iași—Ploești 5—4; Timișoara—Stalin 7—7; Galați—Ploești 8—6; Cluj—Suceava 7—4; Iași—Pitești 4—2; București—Bacău 12—2; Bacău—Baia Mare 0—9; București—Oradea 7—2; Hunedoara—Constanța 0—11; R.A.M.—Craiova 4—10;

20 august

NATAȚIE

100 LIBER JUNIORI:

Iost Reschner Cluj 1'14"0;

100 m. LIBER SENIORI

Ion Vasile Timișoara 1'13"1.

ATLETISM

GREUTATE JUNIORI

Adrian Harghel București 13,01 m.

GREUTATE JUNIOARE

Elena Stoica — București 8,98 m.

LUNGIME JUNIORI

Aurel Drăgan — Timișoara — 6,32 m.

LUNGIME JUNIOARE

Lucia Păuleț—Bacău —4,63 m.

OINĂ

Grupa A: Suceava — Galați 5—16.

Constanța — Baia Mare 8—9.

Grupa B: Timișoara—Iași 3—8.

Craiova—București 8—7.

Grupa C: Stalin—Ploești 1—6.

Hunedoara—Bacău 5—2.

Grupa D: Cluj—Pitești 10—0.

Oradea—R.A.M. 8—4.

VOLEI

Recolta Chișineu Criș — Recolta Tulucești 1—2.

Energia Petrila — Progresul Alexandria 0—2.

Recolta Vama — Energia Flacăra Mediaș 1—2.

HANDBAL

1. Constanța—Craiova 1—0.
2. Baia Mare — Suceava 5—1.
3. R.A.M. — Iași 1—1.

Dinamo—F. C. Liegeois 7-1

Să nu ne amăgim...

Dinamo București a susținut duminică o partidă de verificare în compania echipei belgiene F. C. Liegeois. „Repetiția generală" a dinamoviștilor a venit cum nu se putea mai bine. De ce? Pentru că formația belgiană a fost tot timpul un partener comod, preocupat se pare nu de scor, ci de jocul în ansamblu. Pe teren, dinamoviștii „s-au jucat" cum au vrut și au marcat aproape cînd au vrut. Privind partida, sub acest aspect, se poate spune că ne putem face o imagine precisă asupra posibilităților echipei noastre? Socotim că nu. F. C. Liegeois — o echipă modestă — și în plus obosită după jocurile susținute recent în Bulgaria, nu ne-a dat putința să verificăm exact stadiul actual de pregătire al dinamoviștilor. De altfel, din păcate, la noi, foarte dese sînt cazurile cînd trebuie să tragem astfel de concluzii. Invităm echipe slabe de la care în mod normal nu putem învăța, obținem victorii pe seama cărora se face multă zarvă, ne amăgim cu iluzia că totul merge bine. Îmi amintesc că după jocul cu Suedia am avut o discuție cu ziaristul Carlsten de la Expressen Stockholm. Eram încă sub impresia acelui 0—2, și nu-mi puteam explica faptul că, în urmă cu puțin timp, echipa C.C.A. — pe scheletul căreia fusese alcătuită naționala — a învins de o manieră categorică formația engleză Luton Town. Vorbind despre Luton Town, confratele de la Expressen Stockholm mi-a mărturisit, nu fără o ironie politicoasă, că „Luton Town nu este o echipă mare" și că „ea a fost învinsă de o formație clasată pe locul X în campionatul suedez. Echipe cu prestigiu — mi-a spus el — sînt Real Madrid, Honved, F. C. Milano, Stad de Reims etc."

Am făcut această mică paranteză, pentru a susține încă o dată — pentru a cîta oară — că o victorie ieftină nu ne folosește, ba dimpotrivă.

Cu toate acestea faptele confirmă că — deși se vorbește mult despre necesitatea perfectării unor întîlniri cu echipe puternice — totuși, această dorință și necesitate urgentă se tărăgănează.

Dinamo București—echipa care ne va reprezenta țara în marea competiție „Cupa campionilor europeni" — a întrecut duminică formația belgiană F.C. Liegeois clasată pe locul 6 în campionatul Belgiei — cu un scor concludent: 7—1 (5—0). Succesul meritat al dinamoviștilor a produs duminică multor spectatori o mare bucurie, iar altora... mai temperată. Personal m-am situat în categoria acestora din urmă nu pentru faptul că s-ar putea pune la îndoială victoria echipei bucureștene ci, pentru simplul motiv că dorim cu toții să-i vedem pe dinamoviști înfruntînd echipe mult mai puternice. Și atunci, aplaudînd o comportare frumoasă a dinamoviștilor, vom fi cu toții, firește, entuziasmați. Am remarcat totuși duminică la viitorii adversari ai campioanei Turciei o poftă de joc, o orientare în teren și o finalizare remarcabilă. Este tocmai ceea ce lipsea mai mult dinamoviștilor în actualul sezon. S-a jucat simplu, în adîncime, cu multă fantezie și s-a renunțat (ce bine!) la înghesuirea jocului pe tripletă, folosindu-se mult aripile. Am dori ca duminică, în fața lui „Galata Serai Istambul", dinamoviștii să desfășoare un joc cel puțin asemănător. Este o necesitate.

R. CALARAȘANU

O VICTORIE de loc liniștitoare

BUHUȘI (de la trimisul nostru). Fără îndoială că „Flamura Roșie" Arad a meritat să cîștige jocul cu „Dinamo" Bacău. Pregătirea fizică mai bună a textiliștilor s-a făcut simțită de altfel, tot mai mult, pe măsură ce partida se apropia de sfîrșit. Mai ales de la jumătatea reprizei a II-a, după ce Smărăndescu a deschis scorul (urmărind o centrare de pe aripa dreaptă a lui Mateon) fotbaliștii din Arad au stăpînit tot jocul. Ei au marcat încă o dată prin Szücs (care a luat pe cont propriu balonul și l-a dus pînă aproape de careul advers, de unde a tras un puternic șut la „păianjen"); de asemenea el a mai construit și alte cîteva atacuri care s-au putut solda cu goluri. Dar toate acestea nu sînt cîtuși de puțin liniștitoare pentru jucătorii de la „Flamura Roșie" Arad, nici pentru antrenorii lor cu privire la nivelul fotbalului pe care îl practică echipa. Ei nu trebuie să uite că duminică au întîlnit un adversar cel puțin mediocru, și mare parte din timp s-au complăcut în jocul steril, confuz, lipsit de orizont tactic al dinamoviștilor din Bacău.

În special Mateon și Bîrău s-au plasat greșit în nenumărate rînduri jucînd cu spatele spre poarta dinamoviștilor, trăgînd defectuos și neștiind să fructifice „găurile" create în cîteva rînduri de mijlocași și de Mercea — acesta lipsit însă de ardoarea care îl distingea altă dată. Trebuie să precizăm aici că și dinamoviștii (Weber, Popa și tînărul portar Cîmpeanu) și-au făcut mult timp datoria, anihilînd majoritatea acțiunilor ofensive destul de lente ale arădenilor. Este limpede că pentru a-și justifica prestigiul de echipă fruntașă și pentru a contribui la ridicarea tehnicii superioare a fotbalului nostru, „Flamura Roșie" Arad mai are destule de făcut, în special în direcția aplicării unei concepții de joc simplu, rapid și în adîncime, în care să alerge mingea și nu jucătorii. Nu este de acceptat la fotbaliști cu experiența celor de la U.T.A., desfășurarea unui joc anost, fără vlagă, în genul celui practicat duminică în prima repriză mai ales. Iar dacă „Dinamo" Bacău a luat doar o replică puternică pentru că nu a contat pe o linie de mijloc mobilă și rezistentă și nu a valorificat tactica înaintașilor și a unor atacanți ca Oaidă, Hulea, Crețea altă echipă va avea de profitat de jocul textiliștilor arădeni.

M. L.

Premieră internațională

În sfîrșit, jucătorii noștri de hochei pe iarbă au avut prima dispută internațională. Evenimentul acesta i-a bucurat atît pe spectatorii prezenți în tribune, cît mai ales, pe jucători. Prima confruntare internațională la hochei pe iarbă. Parteneri de joc: reprezentativele orașelor București și Praga.

Nu ne-am așteptat firește la un succes al tinerilor noștri jucători mai cu seamă că jucătorii cehoslovaci practică de multă vreme acest sport. Oaspeții sînt cotați printre cei mai buni din Europa și chiar din lume. Este știut că hocheiștii cehoslovaci au susținut recent un joc cu echipa Indiei — una dintre cele mai bune din lume — joc pe care l-au terminat la egalitate: 2—2

Așadar „premiera internațională" la hochei pe iarbă de la București a fost mai mult decît binevenită.

Am pierdut cu 1—4, dar nu scorul interesează în prezent. Principalul este că — se pare — jocului de hochei pe iarbă i se va da de aci înainte toată atenția. Elanului, combativității hocheiștilor noștri, trebuie să i se adauge pregătirea tehnică. Ori aceasta nu se poate căpăta decît organizîndu-se în mod serios un campionat intern și mai multe întîlniri internaționale. De acest avantaj beneficiază hocheiul pe iarbă cehoslovac. De altfel s-a și văzut. Cehii mînuiesc corect crosa și trag cu precizie la poartă. Iată ce avem de învățat în primul rînd de la ei.

GH. C.

O fază de joc

În cîteva cuvinte

■ Sîmbătă și duminică s-a desfășurat la Stockholm întîlnirea de natație dintre echipele Suediei și R.P. Polone. Înotătorii suedezi au obținut victoria cu 151—145 puncte.

■ Voleibaliștii sovietici și chinezi s-au întîlnit duminică pe stadionul central „V. I. Lenin" din Moscova. La fete, victoria a revenit voleibalistelor sovietice cu scorul de 3—1. Întîlnirea dintre echipele masculine a fost cîștigată de echipa U.R.S.S. cu 3—0.

■ În orașul Grosseto (Italia) s-a desfășurat întîlnirea de box dintre reprezentativa secundă a Italiei și echipa R.P.F. Iugoslavia. Pugiliștii italieni au obținut victoria cu rezultatul de 12—[illegible]

■ Atleții sovietici au stab[ilit] un nou record unional în proba de ștafetă 4x200 m. bărbați, cu timpul de 1'24"4/10, timp superior cu trei zecimi de secund[ă] vechiului record al U.R.S.S.

■ La Lubljana s-a desfășurat întîlnirea de fotbal dintre echipele Sloveniei și R.P. Chineze. Fotbaliștii iugoslavi au obținut victoria cu scorul de 5—2.

■ Echipa de fotbal a R. Cehoslovace a întîlnit la Buenos Aires reprezentativa Argentinei. Fotbaliștii argentinieni au cîștigat cu scorul de 1—0 (0—0).

■ Pe stadionul central „V. I. Lenin" din Moscova s-a disputat meciul dintre echipele Dinamo și Torpedo din Moscova. Dinamoviștii s-au dovedit superiori și au cîștigat cu scorul de 3—1 (2-1).

■ Echipa reprezentativă de fotbal a Indoneziei și-a început turneul în U.R.S.S., jucînd cu echipa Neftianik din Baku. Victoria a revenit fotbaliștilor sovietici cu 3—1 (1—1).

■ Locomotiv Moscova și-a încheiat duminică turneul pe care l-a întreprins în Canada. În ultimul meci, fotbaliștii sovietici au întîlnit la Toronto reprezentativa Canadei pe care au învins-o cu scorul de 2—1.

CÎTEVA CALCULE

4 noi recorduri R.P.R., mai mulți tineri atleți campioni ai țării pentru prima oară. În plus, o evidentă luptă pentru performanțe cît mai bune. Acesta este pe scurt rezultatul întrecerilor campionatelor republicane individuale de atletism din acest an. Rezultat mulțumitor s-ar putea spune. De fapt, așa și este. Și totuși să ne gîndim...

O comparație între rezultatele de azi și cele din 1946, de pildă, nici nu se poate înțelege. Recordurile țării au crescut în mod serios. Însă... (dacă n-ar exista acest „însă"). O cercetare mai sumară a tabelelor recordurilor mondiale din 1946 și 1956. Unul singur (lungime) se mai menține. Și acesta e asaltat cu insistență de săritorii din mai multe țări. Restul au fost considerabil reduse (alergări) și mărite (aruncări și sărituri). Deocamdată nu putem face — deși ar trebui — o comparație cît de cît favorabilă cu recordurile mondiale. (Excluzînd desigur excelentul record mondial al Iolandei Balaș). Deși, după calculele unor statisticieni (desigur fără pretenții de exactitate) în ierarhia celor mai bune țări în atletism ne aflăm pe locul 10, totuși majoritatea recordurilor țării, ca și cele mai bune performanțe ale anului, sînt încă la distanță prea mare de cele mondiale. Sîntem mult rămași în urmă la probele de aruncări (disc bărbați și femei, suliță bărbați și femei, greutate bărbați) sprint, sărituri, (lungime, prăjină) etc.

Se pare că munca antrenorului Laszlo Hireș e pe drumul realizării celor mai bune rezultate la probele de semifond și fond. Nu trebuie uitat că recordurile țării au fost corectate din nou în acest an, chiar de mai multe ori la toate probele respective. De asemenea și problema tinerelor cadre de atleți e pe cale să fie rezolvată cu succes. Titlurile de campioni ai țării cîștigate pentru prima oară de tineri ca Nicolae Ivanov, Aurelia Lipoczi, Gabriela Belu și alții ne îndreptățesc să spunem aceasta.

Toate acestea, ca și admirabila combativitate de care au dat dovadă mulți atleți în cadrul întrecerilor campionatului — se cade aici să-l amintim în primul rînd pe Ioan Wiesenmayer — ne bucură. Ne bucură și ne face să sperăm performanțe și victorii mereu mai prețioase. Și totuși... problema alergărilor de viteză — de pildă — rămîne în picioare. Oare nu poate fi egalat și redus acel 10,4 al lui Molna? Acel 21,3 sau 47,8 pe 200 și respectiv 400 m. plat?

Nu intenționăm să analizăm în această notă situația alergărilor de viteză din țara noastră. Dar ca o observație generală se poate spune următoarele: cauza rămînerii în urmă la aceste probe își are rădăcina — și trebuie cercetat foarte atent de către specialiști — în antrenamentele alergătorilor. Fie-ne îngăduită o mică comparație — e drept oarecum curajoasă — cu viteziștii americani. După cum se știe doi dintre aceștia — Williams și Murchison — au alergat 100 m. în 10,1 secunde. Alți cîțiva alergători străbat cei 100 de metri în 10,2 secunde. Într-o declarație făcută unui ziarist din R.F. Germană, un antrenor al alergătorilor de viteză americani, spunea printre altele: antrenamente intense, de două ori pe zi, fără sprinturi care să depășească 200—250 de metri și în plus cît mai multe concursuri tari. Cu toată simpatia pe care le-o purtăm, totuși despre aceiași atleți trebuie afirmat și altceva. Într-adevăr atleții americani aleargă foarte mult. De fapt, altceva nici nu fac în viață. Aleargă. Cînd nu mai pot... În cazul acesta e edificator exemplul lui Jessie Owens (ajuns printre altele lustragiu și actor de circ). În orice caz, atleții și antrenorii noștri ca și comisia centrală de atletism trebuie să țină seama de două lucruri: antrenamente intense (chiar dacă acestea cer mult mai mult efort ca de obicei atleților), și concursuri TARI (și numai tari) cît mai multe.

Peste cîteva zile atleții noștri vor susține la Paris întîlnirea cu puternica echipă a Franței. Un calcul sumar al rezultatelor obținute la campionatele republicane ale R.P.R. desfășurate în aceste zile, ca și cele ale Franței (desfășurate de asemenea recent) făcute de unii antrenori și specialiști lasă să se întrevadă un rezultat de egalitate sau o victorie a noastră la foarte mică diferență. Acestora vrem să le spunem să nu uite că lupta se va decide pe teren și nu după calcule.

În orice caz, noi dorim tuturor atleților din reprezentativa noastră mai multă combativitate, încredere în propriile lor forțe și, bineînțeles, succes deplin în întreceri!

AL. PINȚEA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 3452 — 52